

**USEU SEMPRE
ELS DENTIFRICS
D.
PIERRE**

LA PUBLICITAT

ANY L.—NUM. 16.897.—PREU: 10 CENTIMS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PLAÇA DE CATALUNYA, 3.—TELÈFON 1481-A

BARCELONA, DIUMENGE, 3 DE JUNY DE 1928
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 I 13.—TELÈFON 1314-A

CRONICA

Entre Itàlia i Iugoslàvia

No va sorprendre a ningú l'esclat de les manifestacions anti-italianes a Iugoslàvia, motivades per la qüestió dels acords de Belgrad. Era la repetició dels incidents crònics que mostren als dos països l'existència d'un profund conflicte entre Iugoslàvia i Itàlia. Tampoc va sorprendre la repercussió que les manifestacions iugoslaves van tenir en diverses poblacions italianes. Era una manifestació difícilment evitable. Però la reproducció, en forma més violenta, de les manifestacions populars a Iugoslàvia, ha sorprès a la meua. Les informacions de la Premsa coincideixen a afirmar la magnitud dels desordres, especialment a Belgrad, on hi ha hagut nombrosos sagnants entre els manifestants i la policia.

La violència i la persistència de les manifestacions iugoslaves fet sospitar que no són exclusivament degudes al plet amb Itàlia. Se suposa que hi han influït els motius de política interior. S'ha parlat de la intervenció dels comunistes, que a Iugoslàvia són pocs, però, com a tot arreu, fan molt de soroll. El fet és que Belgrad ha viscut hores de revolta popular, fins al punt que s'ha pogut dir-se que ni sota el bombardeig, en temps de la gran guerra, van oferir els carrers de la ciutat un aspecte tan tràgic com el que han ofert en els dies 30 i 31 de maig.

Que els motius de política interior hagin influït en els desordres, és molt possible. Tanmateix, l'agitació ha de tenir per força una base de sinceritat en l'ànima dels iugoslaves. Les manifestacions de Belgrad d'aquests dies han servit per a demostrar a tothom que els sentiments del poble iugoslau respecte a la Itàlia fascista. Tots els esforços del Govern de Belgrad per a treure importància als esdeveniments no poden amagar la realitat evidentíssima. Aquest punt, la Premsa italiana demostra, amb els seus comentaris, que Itàlia comprèn bé quins són els sentiments dels iugoslaves.

Una gran part de la Premsa estrangera fa elogis del Govern de Belgrad, tant pel seu determini de demanar a la Cambra la ratificació dels acords de Nettuno com per l'energia desplegada en la repressió de les manifestacions de carrer. L'actitud ferma del Govern iugoslau ha produït també, segons es diu, un excellent efecte en els Guberns de Londres i de París, els quals aconsellen als seus governs que adopti una actitud conciliadora davant Itàlia. D'altra banda, la majoria de la Cambra iugoslava s'ha posat al costat del Govern en rebutjar la moció d'urgència que a propòsit dels acords de Nettuno havia presentat Pribicevitz, cap de govern.

El Govern iugoslau fa tot el que pot per evitar les derivacions de la qüestió actual i per trobar una solució o almenys un paliatiu al llarg plet entre les dues nacions adriàtiques. El ministre d'Assers estrangers, Marinkovitz, en oposar-se a la moció de Pribicevitz, ha desmentit versions que atribuïen la presentació dels acords de Nettuno a la Cambra a la pressió estrangera. Segons el ministre, no és cert que Itàlia hagi demanat la ratificació, ni que el Govern hagi exigida a canvi de donar facilitats a l'emprestit de Iugoslàvia ha de realitzar a Londres. «El Govern», ha declarat Marinkovitz — té les mans lliures per a dir si accepta o no els acords i el Parlament és igualment lliure per a decidir ».

La solució diplomàtica dels últims incidents depèn de l'actitud del Govern de Roma. Els mateixos periòdics estrangers que lloen la política del Govern de Belgrad, demanen a Itàlia que no aprofiti els desordres de carrer per a formular demandes exagerades. Fins a Itàlia ha demanat satisfaccions que li han estat atorgades i indemnitzacions per als súbdits italians perjudicats, que també li han estat concedides. Amb això pot donar-se per clos l'incident? No, perquè en el curs d'un plet com el que hi ha entre Itàlia i Iugoslàvia, aquests incidents acostumen a ésser de repetició.

A. ROVIRA I VIRGILI

Incidents italo-iugoslaves

RECLAMACIO ITALIANA

Belgrad, 2. — L'agència Avala diu que la legació d'Itàlia ha remès al ministre d'Assers estrangers una nota de reclamació per reparacions materials i materials i despeses causats als consolat i als edificis de diverses institucions italianes establerts a Iugoslàvia.

El ministre expressa el sentiment de pesar per l'incident i anuncia que pren mesures per a castigar als responsables i establir les responsabilitats del cas. Afegí que les autoritats iugoslaves els perjudicats ocasionats i que pren les mesures necessàries per a evitar incidents no tinguin repetició.

ITALIANS PERJUDICATS EN ELS INCIDENTS DE IUGOSLAVIA SERAN INDEMNITZATS

Belgrad, 2. — En la nota que el Govern de Iugoslàvia contesta a Itàlia, diu que el Govern iugoslau està vivament els incidents ocorreguts i que les autoritats, malgrat la sorpresa que els causà la rapidesa del moviment, prengueren totes les mesures per a reprimir els disturbis. Acaba assegurant que els italians que hagin estat perjudicats seran indemnitzats. — Fabra.

EL MOTIU DELS DISTURBIS

Belgrad, 2. — L'agència "Avala" desment la notícia de que els disturbis recentment ocorreguts en territori iugoslau, haurien provocats per la presència a la ratificació de la Cambra, dels convenis anomenats "Nettuno".

Pel contrari, assegura que els incidents foren provocats pels notícies dels incidents a Iugoslàvia, que es produïren a Zara i altres ciutats italianes. — Fabra.

MANIFESTANTS CONDEMNATS

Belgrad, 2. — Quaranta dels manifestants per les manifestacions

Els diners per a la propaganda comunista a Anglaterra

SIR WILLIAM JOYNTON HICKS

Les informacions de Londres anuncien que el ministre britànic de l'Interior, sir William Joynton Hicks, farà una declaració, en reprendre's les tasques parlamentàries, en relació als cabals per a la propaganda comunista a Anglaterra.

Sembla que la policia britànica ha pogut establir que aquesta propaganda no està finançada pels comunistes anglesos, sinó per determinats agents soviètics en relació amb alguns bancs russos d'Anglaterra.

El Govern britànic sembla disposat a reprimir qualsevol acte destinat directament o indirectament a influir sobre la vida pública anglesa que no sigui netament de procedència britànica. En aquest sentit insistirà en l'actitud que el porti a ordenar l'escorcoll a l'agència "Arcos" i que determini la ruptura de relacions amb la Unió Soviètica.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

anti-italianes ocorregudes dies passats, han estat castigats a la pena de quinze dies de presó. — Fabra.

COMENTARIS BRITANICS ALS INCIDENTS ITALO-IUGOSLAUS

Londres, 2. — Els diaris comencen extensament els incidents italo-iugoslaves i diuen que és d'esperar que ni el Govern de Roma ni el de Belgrad permetran que les desagradables manifestacions que tenen lloc siguin causa d'un conflicte. — Fabra.

Full de dietari

EL NIVELL DAVALLA

Mentre nosaltres som tranquil·litzats pels nostres tasques ordinàries, els joves estudiants realitzen una cosa extraordinària: s'examinen. Precisament en aquests darrers dies de maig i primers de juny en què tot convida a una certa relaxació, l'estudiant és obligat a fer el darrer esforç — per a alguns el primer — i a patir el terrible interrogatori dels catedràtics.

En conec alguns, de catedràtics; d'estudiants, també. Els uns i els altres coincideixen a descriure les actuals batalles com particularment mortíferes. Si el tant per cent d'alumnes suspensos o ajornats sembla que té una marcada tendència a l'augment. En algunes assignatures universitàries assolí el 60, xifra realment esgarrifosa i que en els meus temps no era tan sols versant. I m'asseguren que encara resta petita al costat de les que donen els tribunals de Batxillerat universitari.

«Es una ofensiva general perquè els pares es desavessin de fer estudiar els nens i les noies? «Es que el nivell de cultura de la joventut experimenta una davallada alarmant? «Es que les exigències dels examinadors o les dels programes han crescut d'una manera excessiva? »

La impressió que he recollit és que aquests tres factors participen en grau variable en les catàstrofes que estic al·ludint. Hi ha en determinades carreres, com la de medicina, una penosa sensació d'embús. «Massa metges!» clamaven vèrs autoritzats com la del doctor Agudé. — Perquè n'hi hagi menys, el mitjà més ràpid és d'espèssir el sedàs dels exàmens.

Pel que fa al famós Batxillerat universitari que un servidor s'ha atrevit a considerar des del primer dia com un error, la multiplicació dels suspensos ha de cercar-se principalment en el recarregament prodigios dels programes. Exigir a un minyó de quinze o setze anys que tracti durant un parell d'hores dels precursors del pragmatisme en totes les latituds, resulta una mica abusiu. Tanmateix, és això o cosa equivalent el que demanen — el que han de demanar — els tribunals per complir l'obligació.

Hi ha aquests dos factors. Però, com veiu, tots dos es refereixen a determinades esferes de l'ensenyament. «Com s'explica que en altres estudis on no hi ha ni sobresaturació d'alumnes ni hipertrofia de programes? Tots els catedràtics m'han dit el mateix: la capacitat i la intel·ligència de les actuals generacions estudiantils és en neta inferioritat respecte les de vint anys enrera. Minva d'atenció, minva de comprensió i remarcable augment d'aquell aplom que vulgarment s'anomena barra.

El fenomen no és exclusiu de les nostres terres. A França també se'n queixen. Ells ho atribueixen a la guerra i a la reducció dels estudis clàssics. «Aquí a què podem atribuir-ho?»

CARLES SOLDEVILA

Una conversa amb von Tirpitz

Un redactor de "Excelsior" reporta en el diari parisenc una conversa amb l'almirall von Tirpitz, l'antic confident del Kaiser i principal inspirador de les orientacions nacionalistes de l'imperi.

Von Tirpitz ha renunciat voluntàriament la seva representació parlamentària. Els seus vuitanta anys li han permès de dir que cal fer lloc als joves. Altrament, de la conversa que recull "Excelsior" sembla deduir-se que el vell almirall sent afeblir-se, probablement a causa de les insuperables circumstàncies derivades de la desfeita, les seves conviccions d'avant-guerra.

«Per exemple, interrogat sobre la possibilitat d'una restauració monàrquica, s'ha limitat a replicar: «Voleu, doncs, enemistar-me amb els meus vells amics? No us respondré.»

«No és significatiu aquest silenci? «No cal interpretar-lo en el sentit que l'almirall creu que un canvi en la forma de govern actual d'Alemanya seria perjudicial per al seu país?»

Altrament, von Tirpitz s'ha declarat partidari d'una aproximació franco-alemanya. «La intel·ligència entre França i Alemanya», ha declarat — és la condició principal per al manteniment de la pau d'Europa. »

No creu, però, que les aspiracions germaniques en aquest sentit siguin gaire correspostes per la banda de França.

Sobre la Societat de les Nacions, l'almirall s'ha manifestat netament escèptic: «La Societat de les Nacions», ha dit — és una declaració d'amor sense promesa de matrimoni. »

«L'escultura moderna catalana»

L'Enciclopèdia "Catalunya" acaba de publicar el segon i últim volum, de Feliu Elias, dedicat a "L'escultura moderna catalana". En el primer volum l'il·lustració crítica i pictòrica explica el procés evolutiu de l'escultura fins arribar al temps actual; el segon volum, dedicat als artistes, és un catàleg biogràfic-critic completíssim, acompanyat d'abundoses referències bibliogràfiques en les quals el lector podrà trobar totes les fonts d'informació que necessiti.

Feliu Elias, en fer la història de la nostra escultura de començaments del dinou ençà, no només ha satisfet una necessitat cultural, sinó que ha escrit un llibre que és un resum animat i pintoresc de l'expansió barcelonina vuitcentista. Amb el seu estil de doll continu, molut i a treu graciosament abonyegat, comença per descriure la situació de la ciutat, acotada i sense esma, en els primers vint anys del segle; passa després amb mirada sagaç per totes les vicissituds urbanístiques i ornamentals barcelonines i ens deixa al peu mateix dels nostres dies, sense abandonar ni un moment el fil conductor de la seva història crítica: el procés evolutiu de l'escultura catalana.

Pels que creuen que el coneixement de la història vuitcentista barcelonina és un antecedent inexcusable per a explicar-se moltes coses presents — i nosaltres som dels que estem convençuts d'aquesta necessitat —, el llibre de Feliu Elias és un auxiliar precíoc. Els que vulguin explorar els camins que ha seguit la nostra escultura fins a desembocar en el pla magnífic en què es troba avui, en aquests dos volums trobaran el panorama complet, amb els antecedents pròxims, d'aquesta sorprenent evolució. Però, simultàniament, per poc esment que hi posin, descobriran en els animals capítols d'aquesta història excel·lents bel·lugaris oberts damunt d'altres aspectes que segurament els invitaran a saluables i reconfortadores reflexions.

L'escultura, la destinada a la plaça pública com la d'interior, és un dels exponents més verídics del gust, de la riquesa, dels sentiments del poble on es produeix. És, per això, que aquest llibre conté ensenyaments tan útils i interessants per a molts: en el volum reflectit els moments de lamentable abandon, de suïcida renúncia i les reaccions i els èxits col·lectius de la ciutat. L'autor ens fa assistir al naufragi de la gran personalitat de Damí Campeny, artista universal que es tractava d'igual a igual amb Cánova, en les aigües mansas, denses, de la indiferència barcelonina d'aquella època. Ell mateix, però, ens enumera amb fuga entusiasta la llarga sèrie de les institucions culturals i artístiques que la iniciativa ciutadana creà en el tumulte de les bullangues i els resplendors de l'incendi. Talment diríeu un arc de Sant Martí damunt d'un camp de batalla. L'escultura fou la Ventafocs

CARLES CAPDEVILA

Informacions de «La Publicitat»

Conversa amb Miquel Llor

A començaments de l'any 1925, l'endemà de la polèmica sobre la novel·la catalana, "Història Gris", popularitzà el nom de Miquel Llor. Va ésser una revelació veritable, una revelació clàssica. Miquel Llor no havia fet precedir la seva novel·la ni d'aventures periodístiques ni de temptatives poètiques. Era un autor perfectament inèdit. D'aleshores ençà el jove novel·lista no ha publicat res més. Així la imminent aparició d'una altra novel·la seva té tots els caràcters d'un esdeveniment. Hem enraonat amb ell uns moments.

Els que coneixen en Miquel Llor pel retrat que ha donat la biblioteca "A tot vent", en tenen una idea falsa. Miquel Llor té uns trenta anys. Les seves faccions són com una cruïlla on es topen la duresa i la dolçor. És calb, té una mirada tendra darrera els vidres de les ulleres, una cara bruna resolta en rectes que tendeixen a la suavitat. Sembla una cara adolescent prematurament castigada, treballada, com la seva veu, normalment opaca, però tallada sovint per alguna estridència infantil. Quan parla es frega les mans lentament i amb una mica de voluptuositat, amb un aire de capella distingit. El somriure li tortura lleugerament la ratlla de la boca i li entredreix els ulls. Riu poc. Té un aire general una mica britànic.

«Digueu-nos alguna cosa dels vostres llibres.»

«Us en puc dir ben poc. "Tàntal", que està a punt d'aparèixer, és un llibre molt diferent de la "Història Gris". Jo no havia escrit mai i només remotament havia pensat en escriure. Un dia vaig començar un conte. Seria inútil que us vulgués explicar el per què. El fet és que el se m'allargà i es transformà en novel·la. Hi vaig treballar lentament i quan vaig haver acabat la primera part la vaig llegir a uns amics escriptors. Em

van dir que estava bé. Aleshores vaig escriure la segona part. Això era l'any 1924.

Vaig escriure "Història Gris", sense cap mena de preocupació. No m'interessava, naturalment, fer tipisme sinó presentar unes quantes ànimes en conflicte. La crítica es fixà potser massa en la part exterior del meu llibre en tota l'escenografia vuitcentista. Jo no volia fer de cap de les maneres una novel·la amb sabor d'època. Es pot dir que encara no he realitzat la primera idea del meu llibre. El meu heroi havia d'ésser un home d'avui. Però, per a arribar-hi, vaig pensar escriure la història de la seva família, i el que havia d'ésser un simple capítol del llibre es convertí en una novel·la autònoma. Ja veieu, doncs, que si vaig fer tipisme va ésser d'una manera perfectament circumstancial. Qualsevol dia continuaré "Història Gris" amb la novel·la del fill d'un dels personatges d'aquest llibre. Fins aleshores no es podrà veure d'una manera clara això que us he dit.

«Així aquesta novel·la no és "Tàntal"?»

«No. Després de "Història Gris" vaig estar molt temps sense escriure: un any, aproximadament. No us penseu que vagi ésser per motius literaris. Però això no és interessantíssim. Després vaig passar un any amb malalties. I tot d'una vaig començar a enyorar la ploma, el paper blanc. El meu primer llibre ja no em semblava cosa pròpia. Aleshores vaig posar-me a escriure "Tàntal".

L'origen d'aquesta novel·la és, aproximadament, el mateix del de "Història Gris". Volia escriure un conte i el conte se m'allargà d'una manera alarmant. Aleshores vaig tornar a començar amb una entrada en matèria més ampla. Però aquesta novel·la és absolutament distinta de la primera. És una novel·la sense escenografia,

COMENTARIS

P. E. N. Club

Els que retreuen poc esperit de convivència als nostres escriptors deuen haver vist, satisfets, un principi d'esmena en el sopar que abans d'ahir reunia alguns dels socis fundadors del Pen Club català. Al volt d'una taula guarnida sense cerimònia, presidits per la gentilesa de Clementina Arderiu i Anna Maria de Saavedra, s'asseien joves i vells. La glòria tan consabuda de Pompeu Fabra i la més àvida i tendral de Millas-Raurell, per exemple. I no eren solament els colzes els que establien contacte: converses trencades vehementment palesaven aviat que aquest Club de Poetes, Escriptors i Novel·listes (servem les inicials angleses) era, de bona veritat, un terreny de convivència.

El Club no és nou a casa nostra. Compta, en la seva història, amb més d'un àpat brillant i ha tingut prou personalitat per tractar delegats a més d'un Congrés internacional. En conjunt, però, la seva vida ha estat plena d'alts i baixos, i, sobretot, ha travessat llargues èpoques letàrgiques. El fet no és pas insolent: a Madrid mateix, si les nostres informacions no ens enganyen, el Pen Club no ha pogut arrelar i créixer amb normalitat. L'ofici d'escriptor, a Madrid com aquí, no ha perdut, doncs, del tot, la seva esquerperia.

No cal ésser gaire llest per adonar-se que els Pen Club van contra corrent. Tanmateix, aturem-nos a pensar si la veritat no hi ha anat sempre. Què pretén el Pen Club? Unir els escriptors dintre de cada literatura, i fer coèixer no sols els escriptors del món, ells amb ells, sinó cada literatura de les altres. Moviment professional i internacional, aguditzat dues virtuts que l'escriptor habitualment no posseeix. La independència de l'artista, en efecte, ha estat portada sovint, almenys en les nostres latituds, a límits inconcebibles. Volem dir, per exemple, que més d'una vegada ha estat confosa aquella independència amb la mala educació.

Les reunions del Pen Club, més a més si són tingudes al voltant d'una taula i amb presidències tan autèntiques com les d'abans d'ahir, significaran per a cadascun dels escriptors que hi assisteixin un guany inestimable de companyonia i polidesa. D'altres fruits més interessants per al país en brollaran, però, sens dubte. La nostra literatura serà coneguda un xic més en avançar, tímida, cap el rotlo on hi ha les d'Àrea lingüística més vasta. En matèria de traduccions ens espera una tasca difícil i noble d'intercanvi.

Estabilitzi, doncs, el Pen Club català la seva vida i aconseguirà, en primer terme, millorar les virtuts de tolerància i respecte mutu que tostemps haurien d'haver estat característiques dels nostres escriptors; i en segon terme, serà, al costat d'altres organismes benemèrits, auxiliat per l'atenció col·lectiva, un principi actiu d'expansió literària. — T. G.

amb el fons indispensable: una novel·la interior. El personatge és un home molt treballat moralment, que oscil·la sempre entre la joia i l'amargor. Vaig recollir els materials més primitius del llibre abans de pensar en "Història Gris".

«S'ha dit que éreu un admirador de la nostra literatura vuitcentista.»

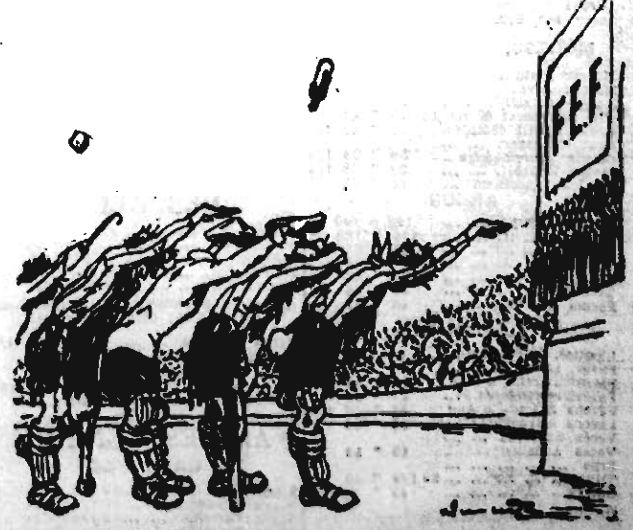
«De cap de les maneres! A mi m'interessa el nostre vuit-cents històric. El nostre vuit-cents literari és, en termes generals, irresistible. Jo tinc una naturalesa més aviat delicada. He estat molt malalt. Així ja no cal que us digui que una lectura a mica sostinguda dels nostres escriptors vells és per a mi pràcticament una tortura. M'encenen. És innegable que tots aquests escriptors tenen un valor i que ocupen un lloc brillant en la nostra història literària. Però res més. Pongí Massaveu o Pelai Briz, per exemple, varen fer una tasca admirable, però ara no ens poden servir de res. Feu les excepcions necessàries i em sembla que estarem d'acord.»

La nostra literatura d'ara ja és una altra cosa, és clar. No us parlareu dels poetes perquè la poesia no és el meu camp. Admiro profundament Carles Soldevila, un dels nostres millors escriptors, un home que ens fa quedar bé a tot arreu. Josep Pla ha escrit dos o tres dels millors contes que mai s'hagin escrit a Catalunya. Em sembla que es negligeix una mica l'Alexandre Plana. El seu "Mirall imaginari" és un llibre inefable. De tots els escriptors que s'han revelat posteriorment, jo crec que el millor és C. A. Jordana. Està preparadíssim i té totes les possibilitats inagotables.

El que lleigeixo més és, naturalment, literatura estrangera. Jo veig que esteu a punt de preguntar-me quins autors prefereixo. No sabria pas què dir-vos. L'autor modern que més m'apassiona és, evidentment, Marcel Proust. M'encisa aquella lentitud, aquella penetració del seu àn-

Estem en una sala llarga, a mitja llum. A casa d'en Miquel Llor s'hi està bé. Les coses són de tons grans: morat, vermell fosc, o vell. Els mobles tenen una lleugera gràcia vuitcentista. A les parets hi ha estampes japoneses, gravats francesos acolorits. En un angle hi ha un harmonium. A Miquel Llor li plau la música de Bach, la dels primitius italians, l'orgue, el cant pla. I ho diu amb una veu lenta, de flexions gairebé imperceptibles. Quan calla es fa un silenci pregon: sembla que tothom camini sobre vellut. L'única nota estrident la donen nosaltres: ens sembla que ens movem massa, que parlem massa, amb una veu estrepitosa, horrible. Ens donem compte per primera vegada que en parlar gesticulem. I ens acomodem, en fi, amb la sensació que som uns perfectes salvatges.

ARMAND OBIOLS

SI EL "JUDICI FINAL" ES A SANTANDER

BORSA - FINANCES

La Borsa, setmana per setmana

Comencen avui els dissabtes d'estiu. Els dissabtes d'estiu vol dir que fins a tocar l'octubre cap dissabte no hi haurà sessions bursatils ni, en conseqüència, liquidació de valors al Mercat Lliure.

Les operacions dels divendres, en què clourà la setmana de Borsa, es liquidaran els divendres i els divendres la primera sessió de contractació s'obrirà al Mercat Lliure a les deu del matí.

Com a informació de dissabte només es podria donar—començarem fent-ho avui, més tard, al peu d'aquest article—el moviment de moneda estrangera que recollirem i afinarà a darrera hora del migdia pels Bancs i llocs on s'ha més viva la contractació transhumant.

Aquesta setmana a Borsa ha estat tan agitada i difícil de fer cabre en els límits estrets del temps sobreexcitat, com les altres, d'aquí i d'arreu del món on hi ha grans centres bursatils.

L'atenció no pas l'atenció que restava sinó la que calgué posar-hi en l'arribada inevitable—va ésser obligada en la doble per a fi de juny en unes hores manicomials.

Parlem-ne de la doble.

La d'aquest mes esdevindrà històrica.

No citarem pas valor per valor perquè es varen arribar a pagar quantitats i interessos tan fantàstics i tan sense precedents en quaranta anys, que arribaríem a punts vergonyosos.

Que s'haguessin pagat dobles de 25 i 30 per 100 anual en valors que s'havien enfilat cent i cent cinquanta enters en pocs mesos, ho compremem, perquè, d'una banda, a l'especulador curiós i encès d'ambició no li ve d'aquí i d'allà, a ningú, i, per altra banda, a la pràctica i energètica mesura de contenció i garantia que ha pres i va prenent en preocupada cura la Junta del Mercat Lliure—tenir hipotecat per tot el seu valor un paper exposat a una davallada fortíssima, però que es pagués—la qual cosa vol dir la dificultat de trobar capitalista substitutiu—viu i viu—per 100 anual per a traspassar d'un mes a l'altre valors com, per exemple, accions del Banc Hispano-Colonial, del Banc de Catalunya i filles Guadalupe, aquestes obligacions del 6 per 100 que són menes de valors de cotització gens exagerada i, per tant, subjectes, en tot cas, a davallada petita i encara de re-top, si molt convé, realment és una cosa inconcebible.

Com a novetat i gran sorpresa—no en anunciarem pas precisament, sinó per a nosaltres un parell de dies abans—hi

ha hagut l'augment de capital de la Chade, amb la qual cosa ningú hi comptava, ni, francament, nosaltres tampoc per les impressions que en talem i que fins semblava que eren donades sense pregunta.

La resta ja se sap.

L'augment de capital de la Chade, així com en tota altra Companyia o afer, és motiu de reserva, de sacrifici i, en tot cas, d'esperança de major desenvolupament, en la gegantina Companyia i, particularment, en la mundial cotització i arbitratge, tota vegada que, si bé el dividend estricte que paga la Companyia és magnífic per als accionistes d'origen resulta molt migrat—cosa que a la Companyia l'ha de tenir indiferent—per als preus d'altura de la contemporània cotització.

El profit el troben els accionistes tots en la prioritat de subscriure a la par entre ells mateixos, amb les degudes proporcions de possessió, les cada volta noves accions representatives del capital augmentat.

En una paraula i ben clar: el profit se'l donen i el troben, entre ells, els mateixos accionistes amb l'òptima cotització que sostenen.

Aquesta vegada, però, de l'encaix publicat entre accions velles i la part de noves a què tenen dret, sobre 200.000 accions de les novíssimes que en emprèssit o col·locació es portaran a les Borses, quan la Companyia ho necessiti o ho cregui convenient i el sobrepagament enorme de les quals anirà a engrandir l'Atlàntic del fons de reserva.

Potser ara es trobi com un inconvenient que les noves i les novíssimes accions de la Chade siguin de la mides de cent pessetes nominals, car si bé vint milions de pessetes no és gaire a absorbir pels esperançats, en-

car en la poderosa Companyia, dues-centes mil accions és una quantitat respectable d'accions o bé apar que ho sigui.

Ve a ésser com un cobrament important en bitllets petits, que acostuma a amoinar.

Es diu que la Chade adquireix la companyia elèctrica francesa de la Loire.

La cotització de la Chade ha pujat de cara a l'ascensió dels 1.000 enters, però precisament l'oferta de les 100 pessetes per sota del tipus estrictament representatiu, ha deturat quelcom l'empenta.

En el fi de mes tenim d'ahir mateix unes quantes cotitzacions ex-dividend total o complementari. Alacants ex-cupó de 22 pessetes, Andalusos de 5, Mines del Rí, de 5.

Fora el de l'Alacant, els altres dos, en l'alteració i desafiament de les cotitzacions, no tenen mica d'importància.

Diguem de passada, que per errada dels seus feia dir dissabte darrer que als Andalusos s'els obligava a contentar-se amb 5 pessetes durant "uns anys" quan era "un any", el que nosaltres diem.

D'emprèstits, ultra el de Regaments de Llevant en curs i el que s'espera imminent de l'Ajuntament de Barcelona del 5, se n'està incubant un altre que es presentarà doblat d'accions i obligacions de Can Sert.

Signes del temps: d'accions Sert ni una se'n deixa trobar ja a hores d'ara.

D'obligacions, sí.

Fins abans d'aquesta època recent, sempre hauria passat al revés: i així si s'hagués intentat bursatilment.

Les accions al comptat també han experimentat millora. No sols és al fi de mes que les accions pugan alar-madorament.

Ara, que al comptat ho fan amb més serietat, damunt la base del diner necessari per a les cotitzacions.

Havem vist millora al comptat d'accions de La Maquinista, Carburis Metàl·lics, Cros, Espanya Industrial, Hispano-Suïssa i altres.

Les ja populars del Funicular de Montjuich, que tenen cotització lenta, ascendent i segura de cara a la molt pròxima inauguració, darrerament es pagaven i restaven buscades a 122.

Les de Fundador del mateix Funicular, molt sollicitades a 40. Ara s'ha despertat obstinat interès a comprar-ne i no se'n troben.

Amb tota seguretat que milloraran notablement.

També han pujat a 126 (duros 252 una), les de la Transmediterrània, que són de 1.000 pessetes.

Es molt probable que es torni capital, reduint-les a 500 pessetes nominals.

També és probable que aquesta reducció de capital es faci amb 30 per 100 en efectiu i 20 per 100 en Bons d'Interès del 6 per 100 i Amortitzables.

No és estrany a aquesta reducció el Monopoli de Petrolis que deixa la Transmediterrània limitada a les seves explotacions de navegació, sense les tres P. P. de Porto Pi.

Sembla que avui ja havem dit prou coses.

Precipitem, doncs, el final, dient quelcom més sense ordre ni concert; que s'intenta una altra conversió d'interès del 6 al 5, i aquesta volta són els Productes Pirelli els qui s'hi arriquen: que abans del juliol encara vindran noves coses l'estudi i realització de les quals es precipita a hores d'ara; que les Orenes i les Cáceres—accions i obligacions, respectivament—s'ofereixen com un apertiu a les Companyies del Nord i l'Alacant esperant, totes cofoies i esperançades, d'ésser engolides, i que a darrera hora del migdia d'avui—i tant a darrera hora, després de cinquanta interrupcions que ha sofert aquest article, que gairebé s'ha hagut d'anar a cercar informació a

la poderosa Companyia, dues-centes mil accions és una quantitat respectable d'accions o bé apar que ho sigui.

Ve a ésser com un cobrament important en bitllets petits, que acostuma a amoinar.

Es diu que la Chade adquireix la companyia elèctrica francesa de la Loire.

La cotització de la Chade ha pujat de cara a l'ascensió dels 1.000 enters, però precisament l'oferta de les 100 pessetes per sota del tipus estrictament representatiu, ha deturat quelcom l'empenta.

En el fi de mes tenim d'ahir mateix unes quantes cotitzacions ex-dividend total o complementari. Alacants ex-cupó de 22 pessetes, Andalusos de 5, Mines del Rí, de 5.

Fora el de l'Alacant, els altres dos, en l'alteració i desafiament de les cotitzacions, no tenen mica d'importància.

Diguem de passada, que per errada dels seus feia dir dissabte darrer que als Andalusos s'els obligava a contentar-se amb 5 pessetes durant "uns anys" quan era "un any", el que nosaltres diem.

D'emprèstits, ultra el de Regaments de Llevant en curs i el que s'espera imminent de l'Ajuntament de Barcelona del 5, se n'està incubant un altre que es presentarà doblat d'accions i obligacions de Can Sert.

Signes del temps: d'accions Sert ni una se'n deixa trobar ja a hores d'ara.

D'obligacions, sí.

Fins abans d'aquesta època recent, sempre hauria passat al revés: i així si s'hagués intentat bursatilment.

Les accions al comptat també han experimentat millora. No sols és al fi de mes que les accions pugan alar-madorament.

Ara, que al comptat ho fan amb més serietat, damunt la base del diner necessari per a les cotitzacions.

Havem vist millora al comptat d'accions de La Maquinista, Carburis Metàl·lics, Cros, Espanya Industrial, Hispano-Suïssa i altres.

Les ja populars del Funicular de Montjuich, que tenen cotització lenta, ascendent i segura de cara a la molt pròxima inauguració, darrerament es pagaven i restaven buscades a 122.

Les de Fundador del mateix Funicular, molt sollicitades a 40. Ara s'ha despertat obstinat interès a comprar-ne i no se'n troben.

Amb tota seguretat que milloraran notablement.

També han pujat a 126 (duros 252 una), les de la Transmediterrània, que són de 1.000 pessetes.

Es molt probable que es torni capital, reduint-les a 500 pessetes nominals.

També és probable que aquesta reducció de capital es faci amb 30 per 100 en efectiu i 20 per 100 en Bons d'Interès del 6 per 100 i Amortitzables.

No és estrany a aquesta reducció el Monopoli de Petrolis que deixa la Transmediterrània limitada a les seves explotacions de navegació, sense les tres P. P. de Porto Pi.

Sembla que avui ja havem dit prou coses.

Precipitem, doncs, el final, dient quelcom més sense ordre ni concert; que s'intenta una altra conversió d'interès del 6 al 5, i aquesta volta són els Productes Pirelli els qui s'hi arriquen: que abans del juliol encara vindran noves coses l'estudi i realització de les quals es precipita a hores d'ara; que les Orenes i les Cáceres—accions i obligacions, respectivament—s'ofereixen com un apertiu a les Companyies del Nord i l'Alacant esperant, totes cofoies i esperançades, d'ésser engolides, i que a darrera hora del migdia d'avui—i tant a darrera hora, després de cinquanta interrupcions que ha sofert aquest article, que gairebé s'ha hagut d'anar a cercar informació a

la poderosa Companyia, dues-centes mil accions és una quantitat respectable d'accions o bé apar que ho sigui.

Ve a ésser com un cobrament important en bitllets petits, que acostuma a amoinar.

Es diu que la Chade adquireix la companyia elèctrica francesa de la Loire.

La cotització de la Chade ha pujat de cara a l'ascensió dels 1.000 enters, però precisament l'oferta de les 100 pessetes per sota del tipus estrictament representatiu, ha deturat quelcom l'empenta.

En el fi de mes tenim d'ahir mateix unes quantes cotitzacions ex-dividend total o complementari. Alacants ex-cupó de 22 pessetes, Andalusos de 5, Mines del Rí, de 5.

Fora el de l'Alacant, els altres dos, en l'alteració i desafiament de les cotitzacions, no tenen mica d'importància.

Diguem de passada, que per errada dels seus feia dir dissabte darrer que als Andalusos s'els obligava a contentar-se amb 5 pessetes durant "uns anys" quan era "un any", el que nosaltres diem.

D'emprèstits, ultra el de Regaments de Llevant en curs i el que s'espera imminent de l'Ajuntament de Barcelona del 5, se n'està incubant un altre que es presentarà doblat d'accions i obligacions de Can Sert.

Signes del temps: d'accions Sert ni una se'n deixa trobar ja a hores d'ara.

D'obligacions, sí.

Fins abans d'aquesta època recent, sempre hauria passat al revés: i així si s'hagués intentat bursatilment.

Les accions al comptat també han experimentat millora. No sols és al fi de mes que les accions pugan alar-madorament.

Ara, que al comptat ho fan amb més serietat, damunt la base del diner necessari per a les cotitzacions.

Havem vist millora al comptat d'accions de La Maquinista, Carburis Metàl·lics, Cros, Espanya Industrial, Hispano-Suïssa i altres.

Les ja populars del Funicular de Montjuich, que tenen cotització lenta, ascendent i segura de cara a la molt pròxima inauguració, darrerament es pagaven i restaven buscades a 122.

Les de Fundador del mateix Funicular, molt sollicitades a 40. Ara s'ha despertat obstinat interès a comprar-ne i no se'n troben.

Amb tota seguretat que milloraran notablement.

També han pujat a 126 (duros 252 una), les de la Transmediterrània, que són de 1.000 pessetes.

Es molt probable que es torni capital, reduint-les a 500 pessetes nominals.

També és probable que aquesta reducció de capital es faci amb 30 per 100 en efectiu i 20 per 100 en Bons d'Interès del 6 per 100 i Amortitzables.

No és estrany a aquesta reducció el Monopoli de Petrolis que deixa la Transmediterrània limitada a les seves explotacions de navegació, sense les tres P. P. de Porto Pi.

Sembla que avui ja havem dit prou coses.

Precipitem, doncs, el final, dient quelcom més sense ordre ni concert; que s'intenta una altra conversió d'interès del 6 al 5, i aquesta volta són els Productes Pirelli els qui s'hi arriquen: que abans del juliol encara vindran noves coses l'estudi i realització de les quals es precipita a hores d'ara; que les Orenes i les Cáceres—accions i obligacions, respectivament—s'ofereixen com un apertiu a les Companyies del Nord i l'Alacant esperant, totes cofoies i esperançades, d'ésser engolides, i que a darrera hora del migdia d'avui—i tant a darrera hora, després de cinquanta interrupcions que ha sofert aquest article, que gairebé s'ha hagut d'anar a cercar informació a

la poderosa Companyia, dues-centes mil accions és una quantitat respectable d'accions o bé apar que ho sigui.

Ve a ésser com un cobrament important en bitllets petits, que acostuma a amoinar.

Es diu que la Chade adquireix la companyia elèctrica francesa de la Loire.

La cotització de la Chade ha pujat de cara a l'ascensió dels 1.000 enters, però precisament l'oferta de les 100 pessetes per sota del tipus estrictament representatiu, ha deturat quelcom l'empenta.

En el fi de mes tenim d'ahir mateix unes quantes cotitzacions ex-dividend total o complementari. Alacants ex-cupó de 22 pessetes, Andalusos de 5, Mines del Rí, de 5.

Fora el de l'Alacant, els altres dos, en l'alteració i desafiament de les cotitzacions, no tenen mica d'importància.

Diguem de passada, que per errada dels seus feia dir dissabte darrer que als Andalusos s'els obligava a contentar-se amb 5 pessetes durant "uns anys" quan era "un any", el que nosaltres diem.

D'emprèstits, ultra el de Regaments de Llevant en curs i el que s'espera imminent de l'Ajuntament de Barcelona del 5, se n'està incubant un altre que es presentarà doblat d'accions i obligacions de Can Sert.

Signes del temps: d'accions Sert ni una se'n deixa trobar ja a hores d'ara.

D'obligacions, sí.

Fins abans d'aquesta època recent, sempre hauria passat al revés: i així si s'hagués intentat bursatilment.

Les accions al comptat també han experimentat millora. No sols és al fi de mes que les accions pugan alar-madorament.

Ara, que al comptat ho fan amb més serietat, damunt la base del diner necessari per a les cotitzacions.

Havem vist millora al comptat d'accions de La Maquinista, Carburis Metàl·lics, Cros, Espanya Industrial, Hispano-Suïssa i altres.

Les ja populars del Funicular de Montjuich, que tenen cotització lenta, ascendent i segura de cara a la molt pròxima inauguració, darrerament es pagaven i restaven buscades a 122.

Les de Fundador del mateix Funicular, molt sollicitades a 40. Ara s'ha despertat obstinat interès a comprar-ne i no se'n troben.

Amb tota seguretat que milloraran notablement.

També han pujat a 126 (duros 252 una), les de la Transmediterrània, que són de 1.000 pessetes.

Es molt probable que es torni capital, reduint-les a 500 pessetes nominals.

També és probable que aquesta reducció de capital es faci amb 30 per 100 en efectiu i 20 per 100 en Bons d'Interès del 6 per 100 i Amortitzables.

No és estrany a aquesta reducció el Monopoli de Petrolis que deixa la Transmediterrània limitada a les seves explotacions de navegació, sense les tres P. P. de Porto Pi.

Sembla que avui ja havem dit prou coses.

Precipitem, doncs, el final, dient quelcom més sense ordre ni concert; que s'intenta una altra conversió d'interès del 6 al 5, i aquesta volta són els Productes Pirelli els qui s'hi arriquen: que abans del juliol encara vindran noves coses l'estudi i realització de les quals es precipita a hores d'ara; que les Orenes i les Cáceres—accions i obligacions, respectivament—s'ofereixen com un apertiu a les Companyies del Nord i l'Alacant esperant, totes cofoies i esperançades, d'ésser engolides, i que a darrera hora del migdia d'avui—i tant a darrera hora, després de cinquanta interrupcions que ha sofert aquest article, que gairebé s'ha hagut d'anar a cercar informació a

la poderosa Companyia, dues-centes mil accions és una quantitat respectable d'accions o bé apar que ho sigui.

Ve a ésser com un cobrament important en bitllets petits, que acostuma a amoinar.

Es diu que la Chade adquireix la companyia elèctrica francesa de la Loire.

La cotització de la Chade ha pujat de cara a l'ascensió dels 1.000 enters, però precisament l'oferta de les 100 pessetes per sota del tipus estrictament representatiu, ha deturat quelcom l'empenta.

En el fi de mes tenim d'ahir mateix unes quantes cotitzacions ex-dividend total o complementari. Alacants ex-cupó de 22 pessetes, Andalusos de 5, Mines del Rí, de 5.

Fora el de l'Alacant, els altres dos, en l'alteració i desafiament de les cotitzacions, no tenen mica d'importància.

Diguem de passada, que per errada dels seus feia dir dissabte darrer que als Andalusos s'els obligava a contentar-se amb 5 pessetes durant "uns anys" quan era "un any", el que nosaltres diem.

D'emprèstits, ultra el de Regaments de Llevant en curs i el que s'espera imminent de l'Ajuntament de Barcelona del 5, se n'està incubant un altre que es presentarà doblat d'accions i obligacions de Can Sert.

Signes del temps: d'accions Sert ni una se'n deixa trobar ja a hores d'ara.

D'obligacions, sí.

Fins abans d'aquesta època recent, sempre hauria passat al revés: i així si s'hagués intentat bursatilment.

Les accions al comptat també han experimentat millora. No sols és al fi de mes que les accions pugan alar-madorament.

Ara, que al comptat ho fan amb més serietat, damunt la base del diner necessari per a les cotitzacions.

Havem vist millora al comptat d'accions de La Maquinista, Carburis Metàl·lics, Cros, Espanya Industrial, Hispano-Suïssa i altres.

Les ja populars del Funicular de Montjuich, que tenen cotització lenta, ascendent i segura de cara a la molt pròxima inauguració, darrerament es pagaven i restaven buscades a 122.

Les de Fundador del mateix Funicular, molt sollicitades a 40. Ara s'ha despertat obstinat interès a comprar-ne i no se'n troben.

Amb tota seguretat que milloraran notablement.

També han pujat a 126 (duros 252 una), les de la Transmediterrània, que són de 1.000 pessetes.

Es molt probable que es torni capital, reduint-les a 500 pessetes nominals.

També és probable que aquesta reducció de capital es faci amb 30 per 100 en efectiu i 20 per 100 en Bons d'Interès del 6 per 100 i Amortitzables.

No és estrany a aquesta reducció el Monopoli de Petrolis que deixa la Transmediterrània limitada a les seves explotacions de navegació, sense les tres P. P. de Porto Pi.

Sembla que avui ja havem dit prou coses.

Precipitem, doncs, el final, dient quelcom més sense ordre ni concert; que s'intenta una altra conversió d'interès del 6 al 5, i aquesta volta són els Productes Pirelli els qui s'hi arriquen: que abans del juliol encara vindran noves coses l'estudi i realització de les quals es precipita a hores d'ara; que les Orenes i les Cáceres—accions i obligacions, respectivament—s'ofereixen com un apertiu a les Companyies del Nord i l'Alacant esperant, totes cofoies i esperançades, d'ésser engolides, i que a darrera hora del migdia d'avui—i tant a darrera hora, després de cinquanta interrupcions que ha sofert aquest article, que gairebé s'ha hagut d'anar a cercar informació a

la poderosa Companyia, dues-centes mil accions és una quantitat respectable d'accions o bé apar que ho sigui.

Ve a ésser com un cobrament important en bitllets petits, que acostuma a amoinar.

Es diu que la Chade adquireix la companyia elèctrica francesa de la Loire.

La cotització de la Chade ha pujat de cara a l'ascensió dels 1.000 enters, però precisament l'oferta de les 100 pessetes per sota del tipus estrictament representatiu, ha deturat quelcom l'empenta.

En el fi de mes tenim d'ahir mateix unes quantes cotitzacions ex-dividend total o complementari. Alacants ex-cupó de 22 pessetes, Andalusos de 5, Mines del Rí, de 5.

Fora el de l'Alacant, els altres dos, en l'alteració i desafiament de les cotitzacions, no tenen mica d'importància.

Diguem de passada, que per errada dels seus feia dir dissabte darrer que als Andalusos s'els obligava a contentar-se amb 5 pessetes durant "uns anys" quan era "un any", el que nosaltres diem.

D'emprèstits, ultra el de Regaments de Llevant en curs i el que s'espera imminent de l'Ajuntament de Barcelona del 5, se n'està incubant un altre que es presentarà doblat d'accions i obligacions de Can Sert.

Signes del temps: d'accions Sert ni una se'n deixa trobar ja a hores d'ara.

D'obligacions, sí.

Fins abans d'aquesta època recent, sempre hauria passat al revés: i així si s'hagués intentat bursatilment.

Les accions al comptat també han experimentat millora. No sols és al fi de mes que les accions pugan alar-madorament.

Ara, que al comptat ho fan amb més serietat, damunt la base del diner necessari per a les cotitzacions.

Havem vist millora al comptat d'accions de La Maquinista, Carburis Metàl·lics, Cros, Espanya Industrial, Hispano-Suïssa i altres.

Les ja populars del Funicular de Montjuich, que tenen cotització lenta, ascendent i segura de cara a la molt pròxima inauguració, darrerament es pagaven i restaven buscades a 122.

Les de Fundador del mateix Funicular, molt sollicitades a 40. Ara s'ha despertat obstinat interès a comprar-ne i no se'n troben.

Amb tota seguretat que milloraran notablement.

També han pujat a 126 (duros 252 una), les de la Transmediterrània, que són de 1.000 pessetes.

Es molt probable que es torni capital, reduint-les a 500 pessetes nominals.

També és probable que aquesta reducció de capital es faci amb 30 per 100 en efectiu i 20 per 100 en Bons d'Interès del 6 per 100 i Amortitzables.

No és estrany a aquesta reducció el Monopoli de Petrolis que deixa la Transmediterrània limitada a les seves explotacions de navegació, sense les tres P. P. de Porto Pi.

Sembla que avui ja havem dit prou coses.

Precipitem, doncs, el final, dient quelcom més sense ordre ni concert; que s'intenta una altra conversió d'interès del 6 al 5, i aquesta volta són els Productes Pirelli els qui s'hi arriquen: que abans del juliol encara vindran noves coses l'estudi i realització de les quals es precipita a hores d'ara; que les Orenes i les Cáceres—accions i obligacions, respectivament—s'ofereixen com un apertiu a les Companyies del Nord i l'Alacant esperant, totes cofoies i esperançades, d'ésser engolides, i que a darrera hora del migdia d'avui—i tant a darrera hora, després de cinquanta interrupcions que ha sofert aquest article, que gairebé s'ha hagut

NOTICIARI

LA PUBLICITAT

PREU DE SUBSCRIPCIÓ

1 any	750
6 mesos	400
3 mesos	200

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Observació general atmosfèrica d'Espanya a les set del dia 2 de juny

Altes pressions que els passats dies s'estenien al nord d'Europa es desviaven al sud en direcció als Països Baixos, pel qual motiu la zona de baixes pressions que s'estenia per la major part del continent europeu, amb únicament existència d'una baixa a Itàlia i a l'oest d'Espanya.

Altes pressions estan a l'Atlàntic i a les costes de Portugal.

El temps a Catalunya a les set del dia 2 de juny

El temps és general a tota la península el completament assolellat i els vents fluïdus de direcció variable.

Les darreres 24 hores hi ha hagut tempestes a tot el Pirineu, quedant abundants aiguats, haurem recollit 39 litres per metre quadrat a Cabella, 6 a Ribes i 3 a Pobla de Segur.

Temperatura màxima d'ahir, 31 graus a Serós i les mínimes de 5 graus a Gorgos i 7 a Cabella.

Preus 1928

Valxelles
Cristalleries
Jocs Café

Barra de Cuina de totes classes
LORENS-Rambla de les Flors, 39

SERVEI METEOROLÒGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Barra de Cuina a zero i al nivell de la mar: 759.3, 760.1, 759.9 mil·límetres; al nivell de la mar: 759.3, 760.1, 759.9 mil·límetres.

Temps del vent: calma, S, ESE. Velocitat del vent en metres per segon: 0, 2. Estat del cel: quasi completament clar, quasi tapat. Clau de núvol: cirrus, cirro-stratus, cumulus.

Humiditat aquosa, des de les set de la tarda anterior a les set d'avui en

millímetres de ghuix, o sigui litres per metre quadrat: 0.0. Recorregut del vent en igual temps: 65 quilòmetres. Observacions particulars: boira.

"El Centro"

RONDA DE SANT PERE, 5

VEN ORESPONS SEDA NATURAL FORTS, LLISOS I ESTANPATS, DES DE 6 PESSETES METRE

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular s'està oberta, fins al 10 del corrent, la inscripció per a l'excursió col·lectiva de caràcter cultural a París, Versalles i Castells de la Turcena, la qual tindrà lloc els dies 7 al 16 del mes vinent. Vist l'interès que l'esmentada excursió té, hom prega a les persones que desitgin assistir-hi que no retardin llur inscripció i que passin per l'Ateneu (Carme, 30), on trobaran programes illustrats amb l'itinerari i les visites que s'efectuaran.

CLAUSULES Braguers. Falces. Unió gabinet ortopèdic dirigit per facultatiu. Rambla de Catalunya, 8. Ferran, 8. Rambla del Mig, 27.

VIATGERS. — Han sortit cap a Madrid l'assembleista senyor Ayats, el diputat provincial senyor Torres, el baró de Romanyà, l'ex-diputat provincial senyor Carles Maristany i el vescomte d'Eza.

Amb l'express de França arriba procedent de Roma, el bisbe de Leon (Mèxic).

No tossin més!!! - Preneu PASTILLES KLAM

Unió remei contra la tos
3 rals caps

De venda a totes les farmàcies i a casa l'auor S. Valtverdú - REUS

Vendes a l'engros A. Cavallé - REUS

L'Institut d'Economia Americana, Casa d'Amèrica, ha celebrat recentment assemblea general d'associats i ha aprovat per unanimitat la Memòria de la tasca realitzada per la Junta de govern en l'exercici finit, en el qual s'ha reorganitzat l'entitat i s'ha

instal·lat al seu nou local de la Via Laietana.

Per aclamació fou elegida la següent Junta de govern: President, excel·lentíssim senyor comte de Güell, marquès de Comilles; vice-president, En Ramon Méndez de Cardona; tresorer, En Josep Vilamata; vice-tresorer, En Josep Maria Clavé; vocals, els senyors Ferran Alvaré de la Campa, Josep Armenteres, Casimir Bach Oller, marquès de Caldes de Montbui, Gustau Gili, Antoni Guimaraes, Eduard S. de Lamadrid, Benjamí Lyon Cusiño, Joaquim Maria de Nadal, Pere Obregón, Herminí Pagés Servitja, Miquel Pelai Vera, Joan Perpinyà, Alexandre Pérez Martín, Josep Ponsà Gil, Miquel Robot, Llorenç Tous, Josep Rosales i Manuel Vinyes Muxi, delegat del Govern espanyol, representant del ministeri d'Estat, delegat de l'Ajuntament de Barcelona, En Manuel Juncadell; delegat de la Diputació de Barcelona, En Manuel Malagrida.

FUMADORS

Proveu el paper de fumar LA + LA, que és el millor de tots.

Avui, diumenge, a les deu de la nit, a l'Associació Cultural de la Barceloneta (Alegria, 25, pis pral.) tindrà lloc un extraordinari festival artístic, organitzat per l'Esbart de Dansaires "Barcino" i grup d'afiliats a aquesta entitat, a honor i benefici del seu consoci Martí Lozano, en prova d'agraïment i afecte pels seus bons serveis prestats.

Prendran part en aquesta vetllada, el quadre escènic de l'A. C. B., l'Esbart de Dansaires "Barcino", la contralt senyoreta Elena Giménez, l'estrella de varietats Joaneta Lauri, el bariton senyor Pradell, el tenor Josep Taxés, elements del cor "El Rossinyol", els senyors Lapiedra, Pradell, Castellnou i altres, i el mestre concertador D. Perramon.

Serà posat en escena el gabinet en un acte dels germans Quintana, "El mal de amores", la sarsuela en un acte "Los guapos", acte de concert per Joaneta Lauri, "La sarsuela de les monges" i "Cançó d'amor i de guerra", i altres.

Esperem que serà ben palès el triomf que assolirà la contralt i artista Elena Giménez, que tant d'èxit ha tingut en aquesta societat.

Recordau que per evitar o curar la FEBRILITAT, la millor cosa és usar ANTIPLOLETIC RENOVADOR DE VENDA A LES FARMACIES

PER AL PROGRES DE LES CIENCIES.—A l'Acadèmia de Ciències d'aquesta ciutat i sota la presidència del comte d'Eza, es va reunir

el Comitè local organitzador del Congrés que l'Associació Espanyola per al Progre de les Ciències es proposa celebrar l'any vinent, coincidint amb l'època de l'Exposició.

Assistí a la reunió una nombrosa concurrència en la qual figuraven els noms de més prestigi en el camp de la ciència barcelonina, els quals, després d'escoltar unes molt oportunes frases del president, canviaren impressions per tal de deixar constituïdes les diferents seccions que han d'entendre en els treballs del Congrés.

El nombre d'adhesions rebudes, així com l'augment extraordinari de socis d'aquella entitat, resident a Barcelona, fa esperar que el més falaguer èxit haurà d'acompanyar la seva interressantíssima tasca.

Lleona, 3

Què és? El taller de sastreria que gira més vestits a l'inrevés. Prop plaça Reial.

El dia 14 de l'actual, a les nou del matí, seran venuts en pública subhasta al Mont de Pietat de la Mare de Déu de l'Esperança. Organisme de préstecs penyoratius de la Caixa de Pensions per a la Veïllesa i d'Estalvis, les penyores dels préstecs d'objectes i robes, venudes amb anterioritat al primer de març de 1928.

L'entrada a la sala de subhastes és per la plaça de Jonqueres, número 2, entresol.

BANQUETS-BODES

Donades les moltes dates en què els salons de l'Hotel Orient estan compromesos, es prega als que hagin de celebrar algun dels dits actes que acudeixin com més aviat millor a consultar la Direcció de l'Hotel

LABORATORI FOTOGRAFIC

Treballs de qualitat
CUYAS, Portal de l'Angel, 29

L'Escola d'Infermeres de la Vila de Salut L'Aliança posa a coneixement de les senyoretes que desitgin matricular-se del curs d'ingrés, que poden fer-ho en l'imprograble termini de l'1 al 25 del corrent, aquest inclòs, car les classes hauran de començar el dia 1 de juliol vinent en els dits i hores que s'avisarà oportunament.

DESSUADORS

(Marca Kleinert)

des de ptes. 0'65 el parell

Extens i variadíssim assortit amb més de 80 models diferents en qualitat i formats

Casa Rosich

"HULES" IMPERMEABLES LINOLEUMS

7, Ronda de Sant Pere, 7
21, Avinguda Portal de l'Angel, 21

(obans plaça de Santa Anna, 9)
33, Tapineria, 33
Telèfon A 2065

El Futbol Club Barcelona i la Penya Rin han adequat afectuosos oficis a la Jefatura de la Guàrdia Urbana, agraint amb sentides frases els serveis que va prestar el dit institut amb motiu de l'arribada a aquesta ciutat de l'equip del F. C. Barcelona, procedent de Santander, i de la celebració de la cursa en costa, organitzada per la Penya Rin, manifestacions totes dues que motivaren extraordinari agombolament de peatons i de vehicles.

PARAIGUES CARDUS

Portaferriassa, 10

EXPOSICIO AGRICOLA-ALIMENTICIA. — Interressantíssim serà per als constructors de maquinària agrícola i derivats, transports i fabricants de productes alimenticis,

HERNIA

SENSE OPERACIO, sense perill, sense dolor, ni abandonar les vostres ocupacions, el com ho han fet infinitos pacients amb el Tractament Anti-herniari "NOTTON" (patentat). Proveu a les Exposicions de París i Barcelona amb les més altes recomanacions.

PAIXES modals per a Obessitat, Embaràs, Ronyó-mobil, Matriu caiguda, Operació, etcètera.

INSTITUT D'HERNIOLOGIA, BARCELONA. Portal de l'Angel, núm. 12, primer. Dirigir per J. NOTTON, Cirurgià especialista, de 10 a 1, i de 3 a 7.

L'Exposició Agrícola-Alimentícia que se celebrarà a Tortosa durant la primera quinzena del vinent setembre.

L'extensa i feracíssima zona que volta la cèlebre ciutat de l'Ebre, l'estat prósper del seu comerç i els elements de més prestigi i relleu del país que han acollit calorosament la idea, constitueixen una garantia completa de l'èxit de tan oportú certamen.

APARELLS FOTOGRAFICS

CUYAS, Portal de l'Angel, 29

Galeria Layetanes

CORTS CATALANES, 612
MOBLES, JOIES, TAPISOS
LAMPARES decoració, projectes per eminents artistes

El Mont de Pietat de la Mare de Déu de l'Esperança, Organisme de la Caixa de Pensions per a la Veïllesa i d'Estalvis, ha rebut de la senyora vídua de Toldrà i herència d'En Josep Armenteres, la quantitat de 1185 pessetes destinades al desmenyorament de penyores i joies de poc valor, i s'annuncia que han quedat cancel·lats els préstecs següents:

Joies. — Números 21.552, 23.141, 23.169, 23.197, 23.238, 23.243, 23.248, 23.254, 23.274, 23.279, 23.286, 23.315, 23.357, 23.355, 23.381, 23.386, 23.387, 23.405, 23.439, 23.477, 23.484, 23.488, 23.392, 23.524, 23.545.

Objectes i robes. — Nums. A.83, 31.452, 32.239, 33.358, 34.238, 34.240, 34.245, 34.248, 34.251, 34.262, 34.265, 34.268, 34.269, 34.271, 34.272, 34.274, 34.278, 34.280, 34.282, 34.284, 34.285, 34.286, 34.287, 34.293, 34.301, 34.303, 34.306, 34.310, 34.311, 34.313, 34.316, 34.317, 34.335, 34.328, 34.332, 34.334, 34.339, 34.346, 34.347, 34.351, 34.362, 34.368, 34.369, 34.371, 34.374, 34.388, 34.400, 34.402, 34.406, 34.407, 34.411, 34.427, 34.422, 34.427, 34.433, 34.435, 34.437, 34.438, 34.440, 34.441, 34.442, 34.443, 34.451, 34.453, 34.459, 34.461, 34.464, 34.466, 34.467, 34.574, 34.614, 34.766.

S'avisarà als titulars d'aquests préstecs que passin per les oficines del Mont de Pietat, carrer d'Ortiguosa, número 2, i mitjançant la presentació de la corresponent papereta d'empenyorament, els hi serà lliurada, gratuïtament la penyora.

CORPUS

El millor lloc per a presenciar còmodament el pas de la solemne processó

HOTEL LLORET

Rambla Canaletes, 5 : Tel. 3097 A.

Coberts a 4 i 6 pessetes

Cobert especial a 12 pessetes

A la tarda, servei de te a 2 pessetes

Concert i ballables per l'orquestrina Forguera

Reserveu amb temps la vostra taula i balcó

BOMBES PRAT

Ferreteria i tuberries

GROPS BOMBA PRAT amb motor de gasolina

VILASECA i BAS S.A. Mendizabal, 21 Hospital, 36 Barcelona

De propietat exclusiva

L'observació minuciosa dels calçats MARCA MINERVA suggereix idees noves respecte a la importància del calçat, femení en particular. Es clar que no ens referim a la sabata vulgar de fabricació inferior, comuna.

La sabata MINERVA dona la idea de luxe i art a la vegada. De luxe, per la qualitat dels materials emprats: tot minuciosament elegit d'allò millor. D'art, perquè en la subtilitat de les línies s'adverteix la preocupació de l'artista que ideà el model i de l'operari que el fabricà. Ambdós elements, posats per MINERVA al servei del peu femení, són els que consagren la nostra casa com la innovació més gran en matèria de sabates.

Bonica sabata en xarol negre amb les aplicacions d'ongla gris, taló Lluís XV i mig Ptes. 28.—

Via Laietana, 30
Salmeron, 71 - Pelayo, 11 - Rambla Estudis, 4
Colom, 2 (entrat Plaça Reial), i Escudellers, 6

A dos quarts de quatre d'ahir a la tarda l'automòbil núm. 10417 B, va topat contra una motocicleta, en la qual anava muntat el senyor Guillem Ponç i Cardona, de 24 anys. En produir-se la topada el senyor Ponç va ésser llançat violentament de la motocicleta, i es causà contusions i erosions a diverses parts del cos.

L'automòbil, sense parar esment del caigut, es féu escàpolo immediatament. El fet va passar al carrer del general Martínez Anido, davant de la casa coneguda per "Can Girapells".

EXCEPCIONAL SUBHASTA D'ART

SALA PARES
Dies 5, 6 i 8, a les sis, tarda

El senyor Ricard Babon i Salat, de 36 anys, anava muntat en l'automòbil núm. 23.998-B, de la casa David, quan, en ésser davant del número 16 del carrer de Pujades, es veié envestit per un altre automòbil que li donà una topada molt forta per la part posterior del vehicle.

A conseqüència del xoc, el senyor Babon hagué d'ésser auxiliat al dispensari de la Ronda de Sant Pere. Presentava una ferida al front, una altra al nas i una altra al llavi, de pronòstic reservat.

Estómac, Fetge, Ronyons

AIGUA de VILAJUIGA

La més rica en LITINA

A dos quarts de deu d'ahir al matí hagué d'ésser auxiliada al dispensari de Sant Gervasi una poia de catortze anys, anomenada Goice Mayer i Bernau, de nacionalitat anglesa, la qual presentava diverses erosions a la part posterior i inferior de la cama esquerra, de pronòstic reservat.

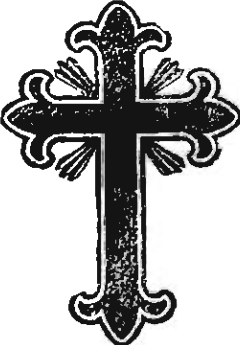
Les dites llessions les hi va produir un camió al carrer de Sant Gervasi.

JOIES VERITABLE OCASIO

Joles en or i platí - Relloiges
Preu fix :-: 41, Tallers, 41.

AIGUA IMPERIAL VICHY

Ahir a la tarda es declarà un incendi a l'entrada de la casa número 37 del carrer de la Princesa, propie-

En Pau Artés i Oliva

mori el dia 26 de maig proppassat, a l'edat de 62 anys
després de rebuts els Sants Sacraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus aflligits: esposa Rosa Oliva, fills Andreu, Pau, Rosa, Engràcia, Josep O. i Esperança, fills polítics Eulàlia Alesan i Lluís Raventós, nets, mare política Marguerida Alsina, vidua d'Oliva, i german polítics, nebots, cosins i la raó social "Hijo y Yerno de Andrés Oliva", tenen el sentiment de recordar a llurs amics i coneguts tan irreparable pèrdua, pregant-los que el tinguin present en llurs oracions i se serveixin a assistir als funerals que, per l'etern descans de la seva ànima, se celebraran el **dimarts, dia 5 del corrent**, a les deu del matí, a l'església parroquial de Santa Maria del Poble Nou, que en rebran especial favor.

EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT

Les misses després de l'ofici i tot seguit la del perdó

L'Emm. i Rvdm. senyor cardenal de Tarragona i els altres bisbes de Catalunya s'han dignat concedir 200 i 50 dies d'indulgència per cada acte de pietat o caritat cristiana que es practiqui en sufragi de l'ànima del difunt.

del de Carme Vidal. Sembla que els motius de l'assassinat obren a un curt circuit.

Avissats immediatament els bombers del Parc, arribaren al lloc del delictu, i en pocs minuts aconseguiren apagar-ho.

Les pèrdues són de poca consideració.

Abrics i vestits girats
queden nous a LA REFORMA-DORA, Trafalgar, 9, primer.

El tramvia número 426, guiat pel conductor número 1763, va agafar un individu anomenat Joan Soler Vila, de 34 anys, i li produí diverses ferides al cos, de pronòstic reservat, de les quals fou auxiliat al dispensari de Santa Caterina.

El fet succeí al carrer de Roger de Flor, davant del Palau de Justícia.

ESTIUJANTS!
Articles de cuina, neteja i campanya, a preus baratíssims.
LA CASA de les ESCALES
14, Montaner, 14

UNA AGRESSIO ESTRANYA.
—El senyor Francesc del Pino i Ruiz, de 35 anys d'edat, passava tranquil·lament pel Passeig Nacional, a les vuit d'ahir al matí, quan, en ésser gairebé al final de l'esmentat Passeig, es veié agredit per uns desconeguts, els quals, després d'haver-lo colpejat repetidament, s'havien-lo colpejat repetidament, es feren escapolir.

El senyor del Pino va ésser portat al dispensari de la Barceloneta, on li foren apreciades diverses ferides han estat apreciades diverses ferides començades a la regió occipital i lleugera commoció cerebral, de pronòstic reservat.

El lesionat fou conduït a l'hospital de la Santa Creu.

SENYORES
GRAN ASSORTIT DE GEMERES PROPIS PER A PLATJA I CAMP A PREUS D'OASIS

"El Centro"
RONDA DE SANT PERE, 5

Ahir al matí fou auxiliada al dispensari del carrer Fra Junco, una dona de 58 anys, anomenada Francisca Jiménez i Rodríguez, la qual presentava erosions i contusions diverses, de pronòstic reservat, que es va ocasionar per haver caigut d'un tramvia de la línia número 57, al carrer del Marquès del Duero.

Després d'auxiliada va passar a l'Hospital Clínic.

La millor paella, la de **CASA JOAN**
Es on es menja millor — Esplèndids coberts des de 750 ptes.
Rambla de Santa Mònica
Telèfon 2372 A

EL ALUMINIO
RDA. S. ANTONIO, 60, 70
VEA
LOS 14
ESCAPARATES

Neveres i geladores,
bateria de cuina completa,
vaixelles, cristalleries,
jocs de cafè,
Objectes per a presents

CARNET D'AUDICIONS PER A AVUI

MATI
Círcol Tradicionalista de Sant Martí de Provençals (Jovenut Jau-mina). Còpia Principal Barcelona.
Programa: "Baixant de la font del Gat", Morera; "En Ton paleta", Vilarió; "La torre d'en Baró", Riumalló; "Cantant la festa", Rimbau; "Consol", Rossell; "Volaines", Bou.

TARDA
Foment de la Sardana de Sans, conjuntament amb l'Orfeó de Sans. Còpia Barcelona. A l'estatge de l'Orfeó.

— Al Turó Park. Còpia Popu-lar.
— Grup Renaixement. Còpia Principal Barcelona.
— Centre Cultural de la Dansa. A Can Ràbia. Còpia Catalunya.
— A Berga. Còpia Jovenut Ber-gadana. Programa: "Muntanyes de Mongó", Vicents; "L'aplec de Sant Martí", Subirà; "Jardi d'idilli" (estrena), Mercader; "Vora l'amada" (estrena), Sader-ra; "Canta l'escolanet", Bonater-ra; "L'aplec d'istiu" (estrena), Vicents.

MATI I TARDA
V Festa de Germanor Sardanista. Les Fonts de Terrassa. Cobles: Els Montgrins, de Torroella de Montgrí; Barcelona, i La Principal del Vallès, de Sabadell.

NIT
Orfeó Schola Choral Martineca, Meridà, 97. Còpia La Principal Barcelona.

— Grup Renaixement. Al Paral-lel. Còpia Els Rossinyols, de Castel-ló d'Empúries.
— Grup Sardanista de l'Orfeó Gracienc, Astúries, 83. Per causes estranyes a la voluntat dels organitzadors s'ha reformat el programa que s'havia anunciat. Còpia Barce-lona.

Programa: "Jorn de festa", Can-tó; "Istiu", Estela; "Els gegants de Reus", Bataller; "La nota ale-gre que no sap plorar", Serra (fill); "Màinada", Morera; "Perpinyana", Sàderra.
Sabadell. Centre Sardanista. Jardi Calé Camps.

EXPOSICIO BIBLIOGRÀFICA DE PUBLICITAT I ORGANITZACIO

Avui s'han rebut avisos de pa-quets que es troben a la frontera amb destinació a l'Exposició. Ja no podran ésser exposats, per arribar un cop tancada, però figuraran a l'índex que contindrà el volum de les conferències.

El director de l'Agència Havas, de París, ha visitat amb tota cura l'Exposició Bibliogràfica i n'ha fet elogis.

CURS DE PUBLICITAT I ORGANITZACIO

El director del curs, En Rafel Bo-ri, pronunciarà unes paraules d'agrai-tament als assistents, per la constància demostrada en no perdre ni una lliçó, no obstant haver hagut de seguir-lo durant dues setmanes i en hores que el cos necessita del descans després de les hores de feina i cansament en el treball quidià.

Tot seguit el senyor Prat recorda que la catòrica que començà ex-plicant allà mateix la primera lliçó de publicitat científica que es donà al país, i que, per consegüent, el Co-mitè executiu i ell com a director, havia cregut que per dret propi corresponia al senyor Prat de donar la darrera lliçó del curs. Posà de relleu la tasca i els estudis realitzats pel senyor Prat en matèria de publicitat, i va dir que mai hauria pogut sospitar que fos el senyor Bo-ri qui dirigís el curs que avui es clou amb tanta solemnitat.

La dissertació del senyor Prat ver-bàl sobre el contingut essencial dels llibres i revistes tècniques de publi-citat que han figurat a l'Exposició Bibliogràfica. Estudià els primers balbuècs de la publicitat de mar-ca, orientada pels fabricants en la necessitat d'emancipar-se i provocar directament la comanda, encara que després la venda es realitzés per in-termediària, i esmentà els diversos moments en què la necessitat de fer més efectives les apel·lacions al pú-blic marcaren la intervenció de la psicologia en els estudis de la publi-citat.

Examinà panoràmicament l'evolució que la tècnica publicitària va se-guint, amb el desig d'arribar a re-sultats que incloguin el mínimim possible d'error. La publicitat, di-gué, ja ha arribat a sentar axiò-mes; no és probable, dissortada-ment, que arribi mai a comptar amb teoremes. Però el fet de conèxer a fons la manera d'operar sobre l'esperit humà, per exercir la més gran influència possible sobre la sen-sibilitat; el d'haver reunit l'expe-riència de milers d'homes, resumint-la i analitzant-la com a base de pro-babilitats; el de procedir amb mè-tode, en lloc d'acudir a l'empíri-cisme; i el de comptar amb l'ajut de l'art i de les arts gràfiques, des-prés d'una adaptació, fruit d'anys, pràctiques i estudis, a les neces-sitats publicitàries, partint del princi-pi d'unir el bonic a l'útil, la capa-citat per actuar amb gran eficàcia en l'economia moderna.

Acabà potant de relleu la impor-tància que ha tingut l'Exposició Bi-bliogràfica, tant pel nombre de li-bres com per la seva qualitat i acabà dient: "Escampem aquesta llavor amb el gest del sembrador."

EL CURS D'ORGANITZACIO COMERCIAL I PUBLICITAT

La lliçó d'ahir sobre "Comptabi-litat Industrial", va confiar-se al co-negut escriptor comercial En Josep Gardó.

Va definir la comptabilitat en la fabricació, analitzant la importància de la determinació dels preus de cost i els múltiples aspectes de l'econò-mia industrial i la preponderància de cada element en la producció.

Exposà en simple detall les dife-rents classes de comptabilitat indus-trial: per estadística auxiliar, per li-bres de comptabilitat i a pressupost. El punt pitjor per als comptables en la determinació dels percentat-ges dels despeses de fabricació, pro-blema que no tots han pogut resol-dre amb positiu resultat.

Va descriure, en l'aplicació de les despeses, els tipus de coeficient únics per conceptes o seccions; coeficient teòric i en empreses de producció intermitent. Va donar normes per a la fàcil solució en l'aplicació de coeficients per sistemes moderns, com els de Taylor i d'altres.

Va descriure finalment la compta-bilitat de coeficients i els mètodes de control.

El senyor Gardó fou molt feli-ci-tat per la seva dissertació científica.

Avui, a dos quarts de vuit en punt, tindrà lloc la conferència del senyor Gaballí i el discurs de clausura del curs per En Bartomeu Amengual, secretari de la Cambra de Comerç i Navegació.

AL CENTRE EXCURSIONISTA

Exposició de l'Art Barroc a Catalunya

Al costat de l'obra excursionista del Centre Excursionista de Cata-lunya, una altra obra, conseqüència de la primera, però no prou coneguda encara, ens dona a conèixer, com el caçador que regala la caça, els resultats, els fruits, la caça de les excursions. L'excursionisme porta al coneixement del país; però l'ex-cursionista no és gens egoista i en dona tast als seus amics.

Ara mateix trobem al Centre Ex-cursionista una interessantíssima, una riquíssima exposició de l'art bar-roc a Catalunya, que és una de les arts que més penetraren en el nostre poble, o es trobà el nostre po-ble en aquell temps, més ric o més impossibilitat de fer altra cosa que l'art del temps, que era el barroc. En dos segles Catalunya quedà co-bertera d'esglésies barroques; els segles XVII i XVIII foren d'una ac-tivitat extraordinària en aquest sen-tit.

Des del neoclàssic més sever fins al xurrigueres més recaragolat i carregat de flors, fruites, peixos i angelots, de tot hi ha a Catalunya i de tot hi ha a l'exposició del Centre Excursionista. Hem pogut comptar 172 fotografies, totes de facanes, de retalles, d'imatges i objectes del culte, amb la circumstància que no es tracta, més que en casos aïllats, de diversos aspectes o conjunts i fragments d'una mateixa obra.

Dues sales són completament ple-nes de fotografies, i a la sala del primer pis solament comptarem 75 localitats distintes.

Es una exposició interessantíssi-ma, abundant en belles fotografies, que ens demostra com els nostres passats es llancaren a l'art amb ve-ritable entusiasme quan foren con-vençuts d'abandonar, per intransi-gibles, altres camins.

La reunió del P. E. N. Club de Catalunya

Ahir els components d'aquesta or-ganització es reuniren a sopar al Calé de la Rambla. A la reunió as-sistiren molts socis acompanyats de llurs respectives mullers.

En la reunió es donà compte d'una llista de presentació estesa per la Secretaria a favor del soci Joaquim M. de Nadal, que fa un viatge a Orient. La presentació anava adreçada als Pen Club de Romania i d'Itàlia.

S'informà als concurrents de la llista rebuda del Pen Club central demanant el nomenament d'un Co-mitè de Traduccions i la designació d'un delegat d'aquest Comitè, que cada any anirà a París per assistir a les sessions que celebrarà el Co-mitè Internacional de Traduccions de l'I. de C. I. adscrit a la S. de N.

Es donà compte d'una comunicació del Pen Club de Berlín demanant l'adhesió del nostre Centre a la protesta dels intel·lectuals ale-mans pel cas del baró Hatvany.

Es procedí a l'elecció dels Co-mitès d'honor i directiu, i resultaren designats els senyors següents:

Comitè d'honor: president Pom-pen Fabra, Amadeu Vives, Pompeu Crehent, J. Ferran i Majoral, San-tiago Rossinyol, Feliu Elies.

La reunió resultà molt animada i cordial.

La festa de la guardiola

La Junta de l'Hospital de la San-ta Creu i Sant Pau convida a tots els mestres i directors de col·legis perquè ells ho facin als seus alum-nes, a prendre part a la festa de la guardiola, que ha de tenir lloc el dia 29 de juny als jardins de l'Hospital de Sant Pau.

Consisteix aquesta festa o diada en què tots els nenes de Barce-lona i Catalunya posin deu cèn-tims cada dia en una guardiola, per trencar-la el dia 29 d'aquest mes, precisament a l'Hospital de Sant Pau, lliurant el seu contingut amb destinació al Pavelló de Cancero-sos, i posant els trossos de la guar-diola als fonaments d'aquest pave-lló, que així hauria estat posat per tota la infantesa que el dia de demà conservaria bell record d'aquesta festa, que podria esdevenir anual, tal com ja va dir-se en una carta oberta recentment publicada a tota la Premsa.

ELS CINEMES.

NOTES OFICIOSES

CAPITOL CINEMA I COLISEUM

Avui, diumenge, últimes pro-duccions de les dues grans pel·lícules "Altars del desig" i "Quina de les dues?", aquesta darrera interpretada per l'ele-gant del cinema Adolf Mejou.

Demà, dilluns, renovació del cartell amb dues grans estrenes més, la una perllengua a la Metro Goldwyn, "El capità Salva-ció", producció dramàtica on torna a presentar-se el gran ac-tor Lars Hanson, famós inter-prète de "El dimoni i la carn" i "La dona marcada", obres que l'han col·locat al pinacle de la fama. Amb Lars Hanson es pre-senten les estrelles Marcelina Day i Paulina Starke, ben conegudes del nostre públic.

"Per la llei de l'amor" es tí-tula l'exclusiva Diana que junt amb "El capità Salvació" for-men el programa de la setmana entrant.

PATHE CINEMA

Demà, diumenge, tindran lloc en aquest elegant saló les darreres produccions del formós film del programa Vilaseca i Ledesma, S. A. (Selecció Opti-ma), "Arenes del Sahara", en el qual la genial actriu Gina Manes realitza una magnífica creació.

Per a demà, dilluns, s'estre-narà una grandiosa super-producció de gran luxe, inter-pretada per la bellíssima Dolly Grey i el gran actor Maxmilian, que porta per títol "Reconcilia-ció".

Segons les referències que tenim d'aquesta cinta, es tracta d'un film excepcional en el qual el luxe de la seva presentació rivalitza amb el seu bon gust.

PATHE PALACE, SALO MIRIA

REINA VICTORIA

Un dels èxits més grans de l'actual temporada ha estat in-dubtablement la magnífica pro-ducció "Casanova", el galant aventurer, estrenada al Tivoli.

Aquesta pel·lícula serà pro-jectada fins al diumenge en aquesta elegants salons, on es projectarà després la del·lousa comèdia "S. A. el Gran Duc", que tant d'èxit assolí durant la seva recent estrena al Pathe Cinema.

MONTE BLUE

"L'HEROI DEL BATALLO"

L'actor Monte Blue té ben fo-namentada la seva fama. Per les pantalles dels nostres més afa-vorits coliseus han desfilat triomfalment les seves millors creacions.

En "L'heroi del batalló" rea-litza una tasca gegantina in-terpretant un difícil paper ple de dificultats que ha vençut amb el seu talent.

En perill constant porta a cap veritables proeses, que només el seu tremp extraordinari pot as-solir.

En la part amorosa de la cin-ta, M. Blue arriba a l'alcúria que ens té acostumats, entu-siasmant el públic. L'ambient salvatge en el qual es desen-rotlla part de la cinta, contri-bueix a què l'heroi hagi de po-ner a prova diverses vegades la seva extraordinària resistència física. A la calor de l'acció hu-racanada, el protagonista es converteix en una fúria des-tructora, i en aquests moments sensacionals i culminants s'a-precia l'alt valor escènico de Monte Blue.

Kursaal i Catalunya oferiran aquesta cinta a llurs distingits habituals entre els que es compten tants acòrrims de Monte Blue.

PENINSULA

El ministre del Treball ha anunciat que el dia 17 serà col·locada la primera pedra del barri de 4.000 cases barates que es construiran a Barcelona en substitució de les barraques existents als terrenys immediats a l'Exposició

Ha estat facilitada a la Premsa una nota oficiosa relativa al raid del "Jesús del Gran Poder"

Ha quedat clausurat el Congrés jurídic Internacional d'Aviació

EL VIATGE DEL MINISTRE DEL TREBALL

UN BARRI DE 4.000 CASES BARATES A BARCELONA

Madrid, 2.—El ministre del Treball ha rebut els periodistes, i els ha dit que demà emprendre el seu anunci- at viatge.

—Primer — ha dit — aniré a Gi-nebra per a assistir al desenvolupament dels treballs de l'Oficina Internacional, i si hi ha ocasió, prencré part en un debat sobre una moció que presentarà el director de l'Oficina, monsieur Albert Thomas.

Des de Ginebra marxaré a Berlín, amb el propòsit de visitar el president de la República, Hindenburg, en nom del Rei i del general Primo de Ri- vera, tornant-li la salutació que l'any passat els va fer, a nom seu, el mi-nistre d'Hisenda alemany.

Aprofitaré aquest viatge per a con-ferenciar amb el ministre del Treball alemany, sobre l'organització obrera en aquella nació. Especialment, sobre el funcionament de les borses de tre-ball, puix ambdós països pensem im-planter els acords adoptats a l'Oficina Internacional.

Des de Berlín marxaré a Colònia, per a inaugurar el pavelló espanyol en el Certamen de Premsa. Tinc el pro-pòsit d'estar el dia 14 a París, on li-quidaré tot el concernent al Pavelló espanyol de l'Exposició de Mostres de la dita ciutat, i el dia 17 estaré, de tornada a Barcelona, per a assistir a la col·locació de la primera pedra de la barriada de quatre mil cases barates, que es construiran en substitució de les barraques existents en els terrenys im-mediatos a l'Exposició.

Creu que l'aparell no s'ha des-troçat, puix Jiménez només atudel·la a les vàlvules del mo-tor. Es podrà però de prompte desmuntar-lo i posar-lo en condicions de vol. No sé si serà possible buscar un meyanio que l'arranji en el lloc on es troba, en el motor causades pels grans nú-ols de pols i sorra, els obligaren a aterrar en el desert de Dawiyah.

Ni els aviadors ni l'aparell no han sofert cap dany, però l'avaria en el motor no permet segurament con-tinuar el vol.

Sembla que els aviadors espanyols han cablegrafiat al seu país, deman-ant peces de recanvi.

Els aviadors espanyols arribaran demà a Bagdad amb el ferrocarril. Seran hostes de l'aviació britànica, que els prepara un carinyós acollime-nt. — Fabra.

DETALLS DE L'ATERRATGE

Bagdad, 2. — La regió de Da-wiyah, on es veié obligat a aterrar l'avió espanyol "Jesús del Gran Po-der", està situada a 200 quilòmetres al sud de Bagdad i a 40 quilòmetres de Nasiriyah.

La notícia de l'aterratge d'un avió espanyol fou comunicada a l'admi-nistrador anglès de Nasiriyah, el dijous, al matí.

L'administrador prengué immedia-tament tota classe de mesures apro-piades al cas.

Ordenà que l'aparell fos custodiat per la policia, i que es donessin tota mena de facilitats als aviadors perquè poguessin descansar a Na-siriyah.

Els aviadors Jiménez i Iglésias contenen que des del seu pas per Alepo, tingueren que lluitar contra un fort temporal d'arena.

ACCIDENT D'AVIACIO

Corunya, 2. — En elevar-se so l'aparell "Número 4" per a vi-sitar el Ferrol, que pilotava el capità aviador Pérez Calvo; de l'esquadra de l'aviació, el comandant Ferreiro, el mercader Emili Ga-lero que l'auxiliava, quedà en-ganxat en una de les pales de l'avió, sense que ho advertís el capità.

En donar-se compte, aterrà violentament l'aparell, empor-tant-se en un monicle, que- dant destruïda d'hèlix i el tren d'aterratge.

El mecànic ja s'havia deixat anar des d'una regular alçaria, i sofria ferides en la frontal i occipital i forta commoció vis-ceral.

CLAUSURA DEL CONGRES D'AVIACIO

Madrid, 2. — Aquest matí s'ha celebrat la sessió de clausura del vuitè congrés jurídic internacional d'aviació.

A les onze, ocupà la presidència l'infant don Alfons, sentant-se a la seva dreta el general Primo de Ri- vera, i a l'esquerra, el ministre de Gràcia i Justícia.

Acte seguit, l'infant declarà oberta la sessió, concedint la paraula al de- legat d'Hongria.

Aquest, parlà breument per a dema-nar que el vinent congrés se celebri a Budapest.

A continuació, pronuncià un discurs el ministre de Gràcia i Justícia.

Començà, agraint a l'infant don Al-fons, per haver acceptat la preside-ància d'aquest acte.

Exposà al general Primo de Ri- vera, les conclusions aprovades, en les quals responen els ideals generosos de tots els països que estan representats.

Celebro — afegí — que el Congrés hagi decidit aprovar aquestes con-clusions i espero que en l'esdevenidor, els resultats siguin d'un gran valor.

Sobre les causes de l'aterratge — afegí — pot ocórrer que en voler aprofitar molt la gasolina en cerca de

l'èxit del vol, s'apurés massa, es cre-més d'una manera tan completa que la combustió arribés a rescalfar de tal manera les vàlvules, que es varen cremar. També pot ocórrer per la ma-la qualitat de la gasolina. La de l'aviació exigeix una densitat de 728 grams per litre i que la gasolina sigui homogènia, però la que vàrem rebre no compleix exactament aquestes con-dicions, malgrat que es rebutja la francament dolenta. Per a un nou vol en cerca del record, poden ésser molt útils les ensenyances que es despre-nen d'aquest.

Es pot dir que els capitans Jiménez i Iglésias deuen la vida al coronel Kindelan, puix està clar que d'anar a l'Havana l'ac-cident hauria ocasionat segu-rament la desaparició i mort dels aviadors.

Nasiriyah, és una població d'uns 8.000 habitants, que té estació de ferrocarril. En la regió, com és sabut, hi ha una gran riquesa arqueològica ge-nyals evidents de la civilització cal-dea. Les excavacions són interesantíssimes. El lloc d'at-terratge dista uns 15 a 20 quilò-metres de Ur, la ciutat de Abraham on aquest va néixer.

Creu que l'aparell no s'ha des-troçat, puix Jiménez només atudel·la a les vàlvules del mo-tor. Es podrà però de prompte desmuntar-lo i posar-lo en condicions de vol. No sé si serà possible buscar un meyanio que l'arranji en el lloc on es troba, en el motor causades pels grans nú-ols de pols i sorra, els obligaren a aterrar en el desert de Dawiyah.

Ni els aviadors ni l'aparell no han sofert cap dany, però l'avaria en el motor no permet segurament con-tinuar el vol.

Sembla que els aviadors espanyols han cablegrafiat al seu país, deman-ant peces de recanvi.

Els aviadors espanyols arribaran demà a Bagdad amb el ferrocarril. Seran hostes de l'aviació britànica, que els prepara un carinyós acollime-nt. — Fabra.

DETALLS DE L'ATERRATGE

Bagdad, 2. — La regió de Da-wiyah, on es veié obligat a aterrar l'avió espanyol "Jesús del Gran Po-der", està situada a 200 quilòmetres al sud de Bagdad i a 40 quilòmetres de Nasiriyah.

La notícia de l'aterratge d'un avió espanyol fou comunicada a l'admi-nistrador anglès de Nasiriyah, el dijous, al matí.

L'administrador prengué immedia-tament tota classe de mesures apro-piades al cas.

Ordenà que l'aparell fos custodiat per la policia, i que es donessin tota mena de facilitats als aviadors perquè poguessin descansar a Na-siriyah.

Els aviadors Jiménez i Iglésias contenen que des del seu pas per Alepo, tingueren que lluitar contra un fort temporal d'arena.

Volaren sobre la ciutat de Bagdad a les quatre de la tarda del dime-cres, a una alçaria de sis mil peus.

Dues hores més tard, les avaries

ACCIDENT D'AVIACIO

Corunya, 2. — En elevar-se so l'aparell "Número 4" per a vi-sitar el Ferrol, que pilotava el capità aviador Pérez Calvo; de l'esquadra de l'aviació, el comandant Ferreiro, el mercader Emili Ga-lero que l'auxiliava, quedà en-ganxat en una de les pales de l'avió, sense que ho advertís el capità.

En donar-se compte, aterrà violentament l'aparell, empor-tant-se en un monicle, que- dant destruïda d'hèlix i el tren d'aterratge.

El mecànic ja s'havia deixat anar des d'una regular alçaria, i sofria ferides en la frontal i occipital i forta commoció vis-ceral.

CLAUSURA DEL CONGRES D'AVIACIO

Madrid, 2. — Aquest matí s'ha celebrat la sessió de clausura del vuitè congrés jurídic internacional d'aviació.

EL CORONEL HERRERA

COMENTA EL RAID

Madrid, 2. — El tinent coronel Herrera ha fet les següents mani-festacions sobre el vol del "Jesús del Gran Poder":

Encara que no hagi aconseguit batre el record mundial, hem d'estar satisfets del vol, primer que realitzen els espanyols en empreses a-èries d'aquesta naturalesa.

Encara no coneixem les hores de vol i altres moltes coses, però, tot amb tot, és de gran importància. Solament uns cinc vols han superat al del "Jesús del Gran Poder" en distància a línia recta. Unicament estan pel damunt de nosaltres els nordamericans i els francesos; és, per tant, un fet aerològic extra-ordinari.

A més, queden en molt bon lloc no sols les bones condicions dels aviadors i de l'avió, sinó també la capacitat per a batre el record, ja que les causes semblen independents d'aquelles con-dicions. Pot confiar-se l'empresa per a una altra vegada.

Sobre les causes de l'aterratge — afegí — pot ocórrer que en voler aprofitar molt la gasolina en cerca de

l'èxit del vol, s'apurés massa, es cre-més d'una manera tan completa que la combustió arribés a rescalfar de tal manera les vàlvules, que es varen cremar. També pot ocórrer per la ma-la qualitat de la gasolina. La de l'aviació exigeix una densitat de 728 grams per litre i que la gasolina sigui homogènia, però la que vàrem rebre no compleix exactament aquestes con-dicions, malgrat que es rebutja la francament dolenta. Per a un nou vol en cerca del record, poden ésser molt útils les ensenyances que es despre-nen d'aquest.

Es pot dir que els capitans Jiménez i Iglésias deuen la vida al coronel Kindelan, puix està clar que d'anar a l'Havana l'ac-cident hauria ocasionat segu-rament la desaparició i mort dels aviadors.

Nasiriyah, és una població d'uns 8.000 habitants, que té estació de ferrocarril. En la regió, com és sabut, hi ha una gran riquesa arqueològica ge-nyals evidents de la civilització cal-dea. Les excavacions són interesantíssimes. El lloc d'at-terratge dista uns 15 a 20 quilò-metres de Ur, la ciutat de Abraham on aquest va néixer.

Creu que l'aparell no s'ha des-troçat, puix Jiménez només atudel·la a les vàlvules del mo-tor. Es podrà però de prompte desmuntar-lo i posar-lo en condicions de vol. No sé si serà possible buscar un meyanio que l'arranji en el lloc on es troba, en el motor causades pels grans nú-ols de pols i sorra, els obligaren a aterrar en el desert de Dawiyah.

Ni els aviadors ni l'aparell no han sofert cap dany, però l'avaria en el motor no permet segurament con-tinuar el vol.

Sembla que els aviadors espanyols han cablegrafiat al seu país, deman-ant peces de recanvi.

Els aviadors espanyols arribaran demà a Bagdad amb el ferrocarril. Seran hostes de l'aviació britànica, que els prepara un carinyós acollime-nt. — Fabra.

Els aviadors Jiménez i Iglésias contenen que des del seu pas per Alepo, tingueren que lluitar contra un fort temporal d'arena.

ACCIDENT D'AVIACIO

Corunya, 2. — En elevar-se so l'aparell "Número 4" per a vi-sitar el Ferrol, que pilotava el capità aviador Pérez Calvo; de l'esquadra de l'aviació, el comandant Ferreiro, el mercader Emili Ga-lero que l'auxiliava, quedà en-ganxat en una de les pales de l'avió, sense que ho advertís el capità.

En donar-se compte, aterrà violentament l'aparell, empor-tant-se en un monicle, que- dant destruïda d'hèlix i el tren d'aterratge.

ESTRANGER

Les informacions de Xina anuncien que Xang-Su-Lin abandonaria Pequín a les dotze d'anit passada. La capital xinesa ha estat declarada en estat de guerra.

EL DISCURS DE COOLIDGE

La commemoració anual dels morts de la guerra, dita Memorial Day, ha oïert al president Coolidge l'ocasió de pronunciar un gran discurs a Gettysburg, un indret de molta història.

Coolidge parla molt poc. Els seus discursos són nus, esportats de tot ornamant i adués mancats d'arquitectura, detalls que són la gràcia dels discursos de qualsevol ministre francès. Hi ha molt poca cuina en els discursos del president dels Estats Units, però tenen, en canvi, una certa majestàt, un amor potser exagerat a dir sentències que si no és una conseqüència d'una constant lectura de la Bíblia, no en sabríem descobrir les causes. En els discursos de Coolidge tota l'estructura és amagada; hi ha una il·lació secreta del pensament, però cap lligam de forma.

La importància del discurs mereix que en donem els principals punts capitals, alguns només, perquè el discurs, com hem dit, és una enfilada de sentències.

Diu el president Coolidge:

"La nostra potència militar és extraordinàriament modesta. El nostre exercit permanent és petit. La nostra guàrdia nacional i la reserva representen poc més que una força supletòria de policia, si es tenen en compte l'extensió del nostre territori i les obligacions que ens incumben en les nostres possessions."

Legint això, diríeu que parla el cap del més modest dels Estats. Mireu, però, les conseqüències de les consideracions anteriors.

"Les nostres forces navals—necessàries a la protecció del nostre comerç que s'estén per tot el món i no és de pasat, quant a importància, per cap altre país—tot i éssent de proporcions molt respectables, necessiten ésser reforçades en creuers i altres vaixells auxiliars."

Però la intenció és bona.

"Desitgem que el món sàpiga que aquestes forces navals tenen només una finalitat defensiva i estan destinades al servei de la pau."

I ara un record al desè manament de la llei de Déu:

"No pensem apoderar-nos per la força de cap dels béns que posseeixen les altres nacions."

I doncs, Haldé i Nicaragua?—diren.

"Actualment tenim algunes forces a Haití, Nicaragua i Xina, però no les hi tenim amb el fi de fer la guerra, sinó d'assegurar les condicions normals de la pau, gràcies a les quals els drets dels nostres nacionals i llurs béns han de rebre la protecció que els nostre objecte a Haití i Nicaragua és ajudar els pobles i els governs d'aquests països en llurs esforços per a establir l'estabilitat, mantenir l'ordre i les institucions pacífiques en harmonia amb la civilització."

I ara les raons de sempre, raons gens sentimentals:

"Hem anat a Haití i Nicaragua expressament invitats i en conformitat amb acords explícits."

En aquest moment el discurs passa a consideracions generals i comença enumerant les raons materials contra la guerra. Diu Coolidge:

"Els immensos interessos materials dels Estats Units, a més dels preceptes d'humanitat, ens fan mirar amb una repugnància molt particular, no solament el perill d'ésser arrossegats a una guerra, sinó també el perill d'una guerra entre altres nacions."

La raó és senzilla:

"Les nostres empreses i relacions comercials són de tal magnitud que és, podríem dir, impossible de concebre un conflicte en qualsevol part del món que no perjudiqui seriosament els nostres interessos."

Si hi ha estats bel·licosos, Coolidge els diu que certes temptacions perjudiquen els Estats Units i son mal vistes:

"Ho vulgui o no, tota nació que s'enreda en una guerra ens perjudica. Un poble que vagi pel camí dels béns armaments i manobres militars, passa el perill de crear a casa seva un estat d'esperit bel·licós."

En forma menys concreta que al començament, Coolidge al·ludeix els casos d'intervenció en els pobles subjectes a perturbacions interiors més o menys importants. "En aquests casos, la presència de forces armades adequades constitueix l'únic mètode pràctic per a la protecció de vides i béns."

I més avall diu: "Un govern dels Estats Units que manqués a les seves obligacions concernents a la protecció de vides i béns dels seus nacionals, seria justament condemnat a l'interior i esdevindria la riota de l'exterior."

El president creu necessari fer observar que hi ha subdits americans que no es fan dignes de la protecció del govern. "La desproporció amb què alguns dels nostres nacionals que violen les lleis indígenes i que adopten una actitud arrogant envers la població local, arrisca de comprometre la continuació de les nostres relacions amistoses."

A continuació, el president fa la història de la proposició Kellogg i es felicita de la bona acollida que ha tingut aquest del món.

Com pot veure's, la política de Coolidge és essencialment realista. El discurs és pacífic, però no pacifista. El contrast amb l'idealisme de Wilson és evident. El discurs deixa moltes zones obscures. És vol abolir la guerra i conservar una extraordinària drets

SOCIETAT DE NACIONS

LA CONFERENCIA DEL TREBALL

Ginebra, 2. — Aquesta tarda s'han reunit per a nomenar els respectius presidents les distintes comissions de la Conferència Internacional del Treball.

La Comissió del salari mínim ha elegit el representant espanyol, senyor Guson i Marín.—Fabra.

FRANCA

LOUCHEUR SUBSTITUIR A FALLIERES EN EL MINISTERI DEL TREBALL

París, 2. — M. Loucheur ha estat nomenat ministre del Treball, en substitució de M. Fallières, que va ésser derrotat en les eleccions. —Fabra.

EL SOTS-SECRETARI DEL TREBALL

París, 2. — El president del Consell ha rebut aquesta tarda el diputat pel Baix Rin senyor Oberkirch, qui li ha dit que acceptava el càrrec de sots-secretari del ministeri del Treball, Higiene i Previsió social que li havia estat ofert.—Fabra.

L'ENTREVISTA BRIAND-CHAMBERLAIN

LA SITUACIO INTERNACIONAL, SEGONS EL MINISTRE FRANCES

París, 2. — En acabar l'entrevista que ha celebrat amb el senyor Chamberlain, el senyor Briand ha fet als periodistes les següents declaracions:

"El meu col·lega i amic, el senyor Chamberlain, ha aprofitat el seu París, en dirigir-se a Ginebra per a assistir a la reunió trimestral del Consell de la Societat de les Nacions, per a venir a veure'm i felicitar-me pel meu restabliment."

Hem vist que estem perfectament d'acord sobre tots els problemes que figuren en l'ordre del dia, i esperem continuar cercant-ne la solució en l'esperit més amistós."

Hem examinat especialment, i d'una manera general, el problema del desarmament que es discutirà aquest mes davant la Comissió del desarmament, arbitratge i seguretat de Ginebra.

Degut al meu estat de convalescència, França estarà representada a Ginebra pel senyor Paul Boncour, que és el segon delegat a la Societat de Nacions.

Com se sap, un dels problemes que figuren en l'ordre del dia de la reunió del Consell de la Societat de Nacions, i sobre les quals ha versat la conversació sostenida pels dos ministres d'Afers estrangers és el que es refereix a la qüestió dels optants hongaresos a Transilvania.

El senyor Briand pensa sobre aquest afer que hi han d'haver discussions directes entre les potències directament interessades.

Respecte a l'afer de les ametralladores de Sant Gotard, el Consell jutjarà segons la memòria que el sotmeti el Comitè dels Tres.

El que convé—ha dit el senyor Briand—és evitar que es repetixin semblants incidents. El Consell estudiarà l'extensió dels Poders que han d'ésser atorgats al president en exercici i les mesures que cal adoptar en aquests casos.

Serà igualment estudiat el conflicte polaco-lituà.

Les negociacions relatives al projecte de pacte bilateral entre França i els Estats Units, per a donar a aquest pacte caràcter multilateral, obert a cert nombre de potències, era necessari, per part de França, presentar reserves i demanar explicacions, destinades a fer llum en les negociacions.

L'objecte perseguit ha estat aabastat, car les potències consultades comprenen el punt de vista francès, i el senyor Kellogg, en un banquet donat per la Societat Pro-Dret Internacional, ha declarat que comprenia també els sentiments que ens inspiraven.

Els principis defensats per França queden, doncs, reconeguts i sola manca trobar una fórmula que conciliï tots els punts de vista.

BELGICA

EL CONGRES INTERNACIONAL D'INDUSTRIES TEXTILS

Gant, 2. — El Congrés internacional d'indústries tèxtils ha acabat les seves deliberacions, acordant que la vinent reunió se celebri a Berlín, l'any 1931. —Fabra.

GRAN BRETANYA

EL PRESIDENT DELS COMUNS ES RETIRA

Londres, 2. — Mr. Whitley, president de la Cambra dels Comuns, ha decidit retirar-se.—Fabra.

ALEMANYA

EL CONGRES DE L'ELM D'ACER

Berlín, 2. — S'ha inaugurat el novè congrés de l'associació nacionalista "Elm d'acer", a Hamburg. Entre els assistents figuren els ex-prínceps Eitel Frederic i August Guillem.

Els reunits votaren una moció anunciant el començament d'una lluita en favor de la llibertat d'Alemanya contra marxisme i invitant als partits de dreta mostrar la seva capacitat o cedir el lloc a altres. —Fabra.

L'INFORME SOBRE L'EXPLOSIÓ D'HAMBURG

Berlín, 2. — El Govern del Reich s'ha assabentat de l'informe que li ha lliurat el funcionari que anà a Hamburg per a dictaminar sobre les causes de la catàstrofe produïda amb motiu de l'explosió d'aparells contenint gasos delectors.

L'assistent funcionari declara que aquests gasos procedien d'stocks de reserva de l'exercit, els quals no havien estat destruïts per considerar-se que els gasos en qüestió podien ésser utilitzats per a fins industrials.

La catàstrofe—afegeix en el seu informe—no és més que un accident lamentable.

Acaba l'informe afirmant que les reserves que queden d'aquest gas seran neutralitzades.—Fabra.

AUSTRIA

A FAVOR DEL TIROL GERMANIC ANEXAT A ITALIA

Innsbruck, 2. — Els estudiants alemanys han celebrat una reunió votant una moció en favor "de llurs germans del Sud del Tirol". —Fabra.

HONGRIA

LA QUESIO DELS OPTANTS HONGARESOS

Berlín, 2. — Segons notícies de Budapest, el primer ministre, comte de Bethlen, ha manifestat que ja estava tot preparat per a sotmetre la qüestió dels optants hongaresos davant la Societat de Nacions.

El comte Apponyi sortirà aviat cap a Ginebra amb aquest objecte. —Fabra.

UNIO SOVIETICA

L'AFER DE DONETZ

Berlín, 2. — En un discurs que ha pronunciat el ministre de Corporacions del govern dels Soviets, senyor Kalinin, ha manifestat que el procés relatiu a l'afer de Donetz, no afecta les relacions russo-alemanyes, en contra de l'opinió generalment sostinguda per les empreses comercials alemanyes no n'han tingut d'intervenció. —Fabra.

UNA MOCIO DE CONFIANCA AL GOVERN HELLENIC

Atenes, 2. — La Cambra ha votat una moció de confiança al Govern per 138 vots contra 69. —Fabra.

ATENES, 2. — Com ja s'ha dit, la Cambra ha aprovat una moció de confiança al Govern per cent trenta-vuit vots contra seixanta-nou.

En el debat plantejat sobre el programa del Govern, el ministre d'Hisenda, senyor Calandaris, parlant de la darrera crisi ministerial, ha dit que aquesta ha permès con-

statar que l'opinió pública aprova unànimement la política financiera del Govern.

Ha afegit que els comentaris de la Premsa estrangera també indiquen l'aprovació general que mereix l'obra realitzada, la qual es proposa continuar el Govern sense cap vacil·lació. —Fabra.

LA PROXIMA CONFERENCIA DE LA PETITA ENTESA

Bucarest, 2. — El diari "Adverul" diu que la vinent Conferència de la Petita Entesa tractarà de la propaganda que es ve fent per a la revisió del tractat de Trianon; la proposició de Kellogg contra la guerra i la tensió entre Itàlia i Iugoslàvia. —Fabra.

TURQUIA

LA FLOTA SOVIETICA DE LA MAR NEGRA

Angora, 2. — El comandant en cap de la flota russa de la Mar Negra, senyor Orlov, ha estat rebut per Kemal Paixà. —Fabra.

XINA

PEQUIN EN ESTAT DE GUERRA

Toquio, 2. — Segons comunicacions de Pequín, les autoritats han proclamat la llei marcial en aquella ciutat.

Les guarnicions estrangeres que ocupen el barri de les concessions es troben en peu de guerra, disposades a qualsevol eventualitat, perquè s'observa que s'eslèn l'agitació.

En els centres militars encara se segueixen els esdeveniments amb molta atenció, i es confia que no serà precis adoptar noves mesures militars per part del Japó.—Fabra.

XANG-SU-LIN HAVIA D'ABANDONAR PEQUIN LA NIT PASSADA.

Pequín, 2. — El mariscal Xang-Su-Lin abandonarà aquesta ciutat a mitja nit.

Es creu que ha arribat a un acord amb les tropes nacionalistes de Xang-Su-Lin perquè entrin a la capital pacíficament. —Fabra.

ELS NACIONALISTES NO TENEN PRESSA PER ENTRAR A PEQUIN

Toquio, 2. — Comuniquen de Pequín que els generals nacionalistes han anunciat conjuntament que han decidit confiar a un Comitè la tasca de preservar la pau durant el període de transició, i que, per consegüent, no permetran a llurs tropes que entrin a la capital abans de cert lapse de temps.—Fabra.

JAPÓ

ELS BANDITS DE XINA NO ESTIMEN ELS JAPONESOS

Toquio, 2. — Els diaris publiquen la notícia de que uns policies japonesos perseguint a uns bandolers xinesos en la frontera del Yalu, descobriren el cadàver mutilat d'un oficial japonès, el qual havia estat capturat en una expedició contra els bandolers. Les autoritats japoneses trameten un batalló al lloc del fet, exigint a les autoritats xineses el lliurament del cadàver de l'oficial i el càstig dels culpables. —Fabra.

BOICOT ANTJAPONES A BIRMANIA

Londres, 2. — Telegrafien de Rangoon al "Times" que la colònia xinesa, molt nombrosa a Birmaníia, i especialment a aquella ciutat, fa objecte d'un rigorós boicot als japonesos, però que fins ara no s'ha produït cap violència.—Fabra.

ESTATS UNITS

EMPRESTIT PER A OBRES PUBLICS A CUBA

Nova York, 2. — El "National City Bank of New-York" ha cobert l'emprèstit de deu milions de dòlars dedicat a la intensificació de les obres públiques a l'illa de Cuba. —Fabra.

LA RESPOSTA CANADENCA A KELLOGG

Ottawa, 2. — El Govern canadenc féu lliurament ahir de la nota de contestació a la proposta Kellogg contra la guerra a la qual s'adhereix, si bé estimu que per a arribar a aquest fi, seria de gran necessitat la universalització de la Societat de Nacions.—Fabra.

ESPORTS

L'ARGENTINA VENÇ BELGICA A AMSTERDAM

Amsterdam, 2. — Jocs olímpics: En el partit de futbol jugat aquesta tarda entre els equips representatius d'Argentina i Bèlgica, els argentins han vençut als belgues per sis a tres.—Fabra.

Per al partit de dilluns, la cantantera està formada així: Bonafina, Mariscal, Yermo, Marçola i Rebus.

Confia en ella.

Marçola és imprescindible en l'atac, perquè ens falta qui ocupi el lloc d'interior esquerre.

La línia mitja la formen Amadeu, Gamborena i Villaverde.

Espero que Gamborena s'entenda millor amb aquests i donarà més rendiment.

La defensa i el porter són els mateixos, puix que la tasca d'avui ha estat immillorable.

Combi, el porter italià, contra el fú futu marcat el gol i el gol cop franc amb què fitem castigats fou tirat admirablement i Calligaris em vaig a la trajectòria de la bola, que em vingué al damunt sense donar-me temps de preparar-me i no vaig poder bloquejar la pilota, que em fugí de les mans i entrà a la meta.

Jàuregui, per la seva part, va fer la rematada de cap de baloneteri, que ens costà el gol, però fàcilment parable, però l'esforç en tocar terra féu un bot estrany i passà per entre les meves cames.

El defensa no em pogueren ajudar, car Zaldúa era a terra i Quincoces es trobava a gran distància i el davanter italià rematà al seu gust.

El seleccionador italià Rangone parla així:

Estic meravellat de la resistència dels espanyols, i especialment de Marçola, que és el millor jugador de l'Olimpíada. Quina llàstima que no tingui un pam més d'altura! Les paraules de Jáuregui són les millors de les de Zaldúa. Decididament, els porters espanyols són els millors del món. Crec que l'equip italià jugarà molt més millor que l'espanyol, però el descens en les rematades ens arrabassà la victòria.

En el partit de dilluns es va fer l'honor d'Itàlia que es va pendre de l'esdeveniment, i fou en el triomf.

Baloneteri, davanter italià, que hauríem hagut de guanyar els espanyols poden estar satisfets de nosaltres, puix que els hem regalat un partit.

LA VIDA RELIGIOSA

Avui. — La Santíssima Trinitat, sant Claudi, noi, març, sant Isaac, març, i santa Trinitat.

Quaranta hores. — Església de Sant-Sió, de les sis del matí a les set de la tarda.

Comunió reparadora. — Església de les Religioses de Sant-Sió.

Cor de Maria. — Nostra Dona de la Providència, a Pl. de la Visitació a les Saleses. Velles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Torn del Sagrat Cor de Jesús.

ORDRES SAGRADS

El senyor bisbe ha conferit ordres majors a la capella pública del Seminari Conciliar i ha promogut els reverends senyors que a continuació s'espressionen.

Presbiterat: Francesc Xavier Albert Solà, Antoni Artigas Vil·la, Josep Bascuñana Llop, Llorenç Garrau Pallarès, Jaume Ciurana Serra, Lluís Comas Roca, Amadeu Garcia Escobedo, Jaume Garcia Vilaplana, Carles Gili Pol, Josep Marià Giralt Roig, Josep Gilma Pascual, Ferran Gorchs Rabat, Lluís Marqués Estrada, Ernest Mateu Vidal, Josep Mendoza Espin, Joan Miquel Puig, Antoni Pascual Pibet, Caus Pous Masferrer, Joan Riquelme Corominas, Felicià Roca Esteve, Josep Sala Almeric, Francesc Saladríguez Comes, Josep Maria Selva Llovet i Antoni Valls Sabalés, diòcesans; Francesc González Beltrán i Gabriel Martín Hernández, salesians.

Diàconat: Ramon Costa Puig, Adorera, i Antoni Costa Dosi, carlí.

Sotodiàconat: Josep Anglada Bonadona, Ramon Casajona Casajona, Pere Font Aleu, Josep Oliveres Caminal, Antoni Puig Querol, Ramon Sabarot Comelles, Manuel Torrents Comelles i Pau Vives Massés, diòcesans; Alonís Alvarez Camarero, Marian Escobar Rojas i Josep Garcia Casillas, mexicans; Josep Baburés Carnera, Josep Closa Casarimona, Josep Pasís Ortolà, Josep Sarri Forcada, Josep de Calasanz Ubarrat, Txelidor, escolapis; Josep Martorell Fiol, Pere Masdeu Marçó, Josep Satorres Baldrich, paül; Ponçia Blas Casasin, salesia.

NEOROLOGIA

Ha mort, gairebé sobtadament, en aquesta ciutat, el reverend senyor Alonís Muñoz Trilla, prevere. Nasqué a l'Alfama el 20 de febrer de 1876, cursà la carrera eclesiàstica a les Escoles de l'Alfama i al Seminari Conciliar d'aquesta diòcesi, essent ordenat de prevere el 17 de juny de 1905. El

maig de 1906 fou nomenat Coadjutor de Corbera del Llobregat; en agost de 1907 de Sant Quirze de Mediona; en març de 1909 de Capellades; i en 25 de gener de 1910 prengué possessió d'un Benefici a prima institució, fundat al Temple de la Sagrada Família, càrrec que exercí fins a l'actualitat.

PASTORAL DEL BISBE HUIX

El bisbe d'Eivissa, P. Huiix, ha dirigit als seus diòcesans la seva primera carta pastoral.

ALBERG DE SANT ANTONI

(Roger de Flor, 153)

Dimarts vinent, dia 5, a dos quarts de set de la tarda, començarà la solemne Novena al gloriós taumaturg sant Antoni.

Exposada S. D. M. es faran els piadosos exercicis de la Novena. El cor de nenes internes cantaran els paronostres i predicarà cada dia el reverend P. Maties Martínez, Pvre., rectorista. S'acabarà amb la benedicció i reserva i cant del responsori.

Dijous, dia 7, per raó de la diada del Corpus Christi, la funció se celebrarà a les deu del matí. Començarà amb la celebració de la santa missa i després seguirà la funció com els altres dies.

L'OBRA DELS EXERCICIS PARROQUIALS

Demà començaran les anunciades tantes d'Exercicis a la Casa de Sant Ignasi, de Sarrià; a la de Crist-Rei, de Lleida, i al santuari de Nostra Senyora de Fàlgas, de Pobla de Lillet.

Per al dia 18 de l'actual està anunciada una tanda a la Santa Cova, de Manresa, adreçada especialment a les Lligues de la Conca del Llobregat, i una altra a la Casa de Jesús, de Tortosa.

Ultra aquestes, se celebraran les següents en el proper mes de juliol:

A Sarrià, del 25 de juny a l'1 de juliol, del 9 al 15, del 16 al 22 i del 23 al 19.

A Lleida, del 2 al 8 i del 16 al 22.

A Figueras, Col·legi de la Immaculada, del 9 al 15.

A Vilafraanca del Cid, bisbat de Tortosa, del 11 al 17.

A Lleida, del 19 al 25, en castella, per a senyors mestres.

Està també assenyalada una tanda dedicada als senyors melges i una altra, en castellà, per a senyors mestres, ambdues a Barcelona, la primera de les quals serà del 9 al 15 de juliol i la segona del 16 al 22 del mateix mes.

Per a inscripcions adreçar-se al Casal de l'Exercit, Canuda, 4, principal, i a les cases rectorals.

CARNET DE L'AERONAUTICA

La creació d'un ministeri de l'Aire a França

Després del Consell de ministres frances celebrat a mitjans d'aquesta setmana, hom comunicà als periodistes que s'havien ocupat d'aviació. No es tracta de tornar a l'estat de coses de 1926: aleshores hi havia un sots-secretari de l'aeronàutica, que fou reemplaçat per una direcció general. L'acció d'aquesta no ha estat, però, gaire sensible. És aleshores que davant la campanya duta amb insistència per la premsa especialitzada que hom ha pensat de crear un ministeri, el titular del qual pugui fer escoltar la seva veu en els consells del govern de la república. Hom creu que això serà aviat una realitat.

La creació d'un ministeri de l'Aire permet, diu el cronista d'aeronàutica del "Journal des Débats", la concentració dels esforços. En examinar el pressupost de l'aeronàutica militar i de l'aeronàutica civil hom ha remarcat que els crèdits demanats eren relativament elevats, i que els resultats obtenuts eren mediocres. L'entrada en funcions del ministeri de l'Aire no significarà pas que, en sis mesos, els avions francesos travessin l'Atlàntic: però la esper que els sacrificis ja consentits o encara a consentir donaran resultats i que els crèdits seran ben utilitzats. Una política aeronàutica; heu-vos-aci l'esperança dels propulsors de l'aviació francesa.

L'objecte principal d'aquesta política seria de trobar els mitjans de fer viure una indústria aeronàutica francesa. Puix que si bé és cert que l'aviació comercial i la militar no tenen objectius semblants i no empren exactament els mateixos mitjans, si és cert també que els aparells comercials no són necessàriament utilitzables per a fins militars, cal així mateix tenir present que una indústria habituada a fabricar els primers pot preparar fàcilment la fabricació dels segons. Allò que interessa, doncs, als propulsors del ministeri francès de l'Aire és donar els mitjans de viure a una indústria aeronàutica poderosa; crear un potencial aeronàutic que serveixi quan n'hi hagi fretura per a la defensa nacional.

Els mitjans—diuen els entusiastes d'aquest projecte—són fàcils per a arribar-hi, per tal com la fabricació

de les línies de transport només són possibles, ara per ara, si reben subvencions importants. Aquestes subvencions, consentides en bona part pel pressupost de l'Estat, atorguen a aquest drets notables. D'altra part, la indústria aeronàutica fa viure molts obrers i dona prestigi al país. Materialment i moralment, una política de l'Aire ben concebuda i assenyada aplicada és, per als partidaris d'aquest ministeri, un deure primordial. Només un ministre tal a l'autoritat que li atorga el càrrec pot treballar fítilment.

La creació d'aquest ministeri no es considera imminent. Calen crèdits atorgats pel Parlament. El corrent sembla favorable a atorgar-los i hom fa pronostics sobre qui serà l'home capaç de dirigir aquesta política des del nou seient ministerial.

DARRERA HORA

DE BARCELONA

ELS ESTUDIS DE TEATRE DEL F. A. D.

Vetllada de presentació a l'Hotel Ritz

A les deu de la nit i després d'un entreteure preliminar durant el qual el selectíssim públic tingué temps abundant per manifestar la seva satisfacció de veure's reunit, comença la vetllada de presentació de la secció d'estudis de teatre del Foment de les Arts Decoratives, amb un parlament del nostre amic Carles Soldevila.

El tema, adequat a les circumstàncies fou, com si diguéssim, la discussió de la crisi del teatre.

Comença l'entusiasme del grup del Foment, que amb això ha demostrat la seva vitalitat.

Una entitat que professa les belles arts i els bells oficis, ha de dedicar també la seva atenció al teatre.

Parla de l'oposició Orient-Occident i elogia la composició del programa que ens presenta obres cabdals de l'Extrem Orient i de l'Occident perquè pugem ésser comparades les dues esmentades.

Aquests nostres amics ens ofereixen un primer pas en el camí difícil; són amateus, i aquest nom, que és penyorat de modestia—deixeu-m'ho dir—és també penyorat d'entusiasme.

Molière mateix no era al principi més que un aficionat entre aficionats.

Si aïí no posseïm un esplet d'actors joves que sapiguem vestir, presentar-se, és que les incubadores no funcionen prou bé i la culpa és de l'exclusivisme dels aficionats; només cal veure com tots els grups surten només dels suburbis—els pobles, però no dels altres—clases de la societat perquè en realitat no estimen el teatre, substituint per teatre: concerts, balls, sopars, a l'americana, etc.

I no obstant, a París subsisteix el teatre de sala, i a Anglaterra és importantíssim. Als Estats Units, llevat de les companyies de les ciutats importants, tot l'altre teatre el fan els aficionats.

Cal confessar que aïí, en els mitjans elevats, no són aficionats als divertiments de conjunt. És per això que tanpoc tenim salons literaris.

Però no serà això la causa de la crisi del teatre. Un meu amic diu que el teatre ha estat sempre en crisi. Tenció ja deia que els espectadors desertaven el teatre per amor a veure un saltimbanqui.

Ara continua aquesta crisi, però cal confessar que ara hi ha més de tota mena de divertiments que 50 anys endarrera.

Compara aquesta crisi amb l'anomalia crisi accidental. No és—diu—que a l'Occident hagin baixat de nivell ciències ni arts, sinó que l'Orient ha fet grans passos en aquesta darrera temps. De la mateixa manera el teatre es veu ara en una crisi de nivells. No és que el teatre no hagi crescut, sinó que els seus joves rivals han crescut més.

D'ací aquesta pietat que sembla que inspire el teatre.

Aneu al concert, per exemple. Arribau dos segons tard i us atureu a la porta. La música és una cosa sagrada. El teatre no. A París ja fan això als teatres dits d'avanguardia; però els altres no: es deixen atrotellar com totes les institucions que se senten dèbils.

El senyor que ha sopat interromp la representació amb el soroll de les sabates noves; abans d'acabar, els acomodadors reparteixen els aïres als senyors que no volen fer cua al guarda-robes; hi ha d'haver claque per a iniciar els aplaudiments i, ni així, les senyores aplaudixen.

Mentre per al cinema tenim una indulgència infinita i per una sola escena, pels ulls de Glòria Swanson o per les dents blanques de Douglas suportem metres i metres de pel·lícula, i jo no em deienso de fer el mateix, si possem al teatre ens preguntarem què s'ha fet d'aquell jutge bon jan. El públic vol una obra que de cap a peu sigui una meravella.

La gent diu que aquest espectacle es troba cap al final; però una institució que porta una inèrcia de segles pot dur encara una colla d'anys, ens pot passar a nosaltres i viure segles.

Però l'interessant no és saber si el teatre agonitza o renaix, és saber si interessa o no. A mi, senyors, m'interessa molt; no solament perquè hi escric, sinó perquè el crec, per molts conceptes, essencial a la vida dels pobles. Per altra banda, veure per tot arreu perills i cridar el mal temps és equivalent de córrer cap al ridícul. Què diria l'historiador Campanyà, que el segle XVIII havia dit que la nostra llengua havia fet a tots?

Tot això no vol dir pas que de tant en tant el teatre no hagi de passar per les catacumbes per sortir després més fort a la llum del sol. I aïí els amics de les Arts Decoratives han començat a enunciar un llum en aquestes, d'entre, encara que ben impropriament, catacumbes de l'Hotel Ritz.

Carles Soldevila, fou aplaudidíssim en acabar i molt felicitat per la justesa dels seus conceptes.

Tot seguit una petita orquestra de corda i fusta començà d'interpretar peces, que no eren del programa, ni l'orquestra tampoc, segons ens assegurà.

per tal de donar el màxim acompanyament a les converges, i al cap d'un altre abundant entreteure, s'apagaren els llums i s'apartà la cortina.

Era el "no", peça teatral japonesa del segle XIV, titulada "La tomba de la Donzella", traducció de Marian Mañent, obra de teatre líric d'un essencial exotisme d'esperit i de forma, presentada amb un gust extraordinari per Jaume Marco, segons els models japonesos de l'època. Cal remarcar que el públic que al Japó assisteix a aquestes obres és selectíssim, per tal com aquest teatre subtil és intel·ligible per a la major part de la gent (programa). Els novells actors i actrius, senyores Montserrat Pasqual, Maria Cavaller i Maria Trias, i els actors Eduard Serra, Florenci Vergés, Emili Grau, Antoni Moya i Francesc Aimat, saberen estilitzar molt bé gestos, tipus i veus.

El públic escoltà amb una atenció de públic refinat i sabé aplaudir al final.

Després d'un altre entreteure, en el qual descobrim el senyor Cambó fent coses de paper plegat, es representà la magnífica farsa de Molière "El casament per força", traduït per Josep Camer, molt ben posada en escena per Oriol de Martí (molt just en el paper de Pancrés). Tots els actors es portaren bé; només un petit matís d'exageració en el gest llevava eficiència, per manca de contrast a l'enorme esperit que traspuça de les paraules.

En caure la cortina, no hi ha que dir com brillaren els aplaudiments pels recitats esforços d'aquest grup per portar el teatre per camins més purs.

TEATRE ELDORADO

Ahí a la nit debutà en aquest teatre la companyia Guerrero-Díaz de Mendoza amb "La mariposa que voló sobre el mar", de Jacint Benavent.

L'obra és ja prou coneguda del nostre públic, però és molt vivient per a presentar una companyia com la de Guerrero-Díaz de Mendoza. Aquesta és una companyia, més que de primeres figures, que s'hi destaquen, formada per un conjunt molt reeixit.

Tanmateix, diguem que Maria Guerrero és una actriu jove, que diu, sobretot, molt bé i sap posar força emoció en les seves paraules. A més a més vesteix ricament i amb molt de gust. També ens sembla ésser una actriu força dedicada.

Joaquima Almarich, el Socor González i Carme Garrabell feran els seus papers amb molta vivacitat.

El públic, que omplia gairebé el teatre, donà a la companyia un bon acolliment.

Ciclisme

Al Velòdrom de Sans

L'Agrupació C. Montjuic guanya al mach inter-clubs

ESPANYOL VENCEDOR DE LA CURSA DARRERA MOTOS

La reobertura del Velòdrom de Sans aplegà una molt nombrosa concurrència. Veritablement després de romandre tancat tant de temps, era esperada aquesta diada amb fervent desig pels qui s'interessaven per les bicicletes.

El programa constava d'un match interclubs, primera eliminatòria d'un torneig organitzat per la U. E. de Sans per a ésser disputat en aquestes reunions del Velòdrom. Les dues entitats que per sorteig va tocar eliminar-se ahir a la nit, foren l'Agrupació C. Montjuic i l'A. C. Bordeta.

El match consta de quatre proves, que són:

1.—Cursa per eliminatòries.

2.—Prova de velocitat.

3.—Cursa de les voltes per esprint cada 10 voltes.

4.—Cursa de persecució.

Els dos equips varan fornir una bona actuació. El de l'Agrupació C. Montjuic quedà en inferioritat per haver tingut la desgràcia que al començament un corredor es lesionés en una caiguda. A pesar, però, d'aquest handicap, que atorgava avantatge a l'altre equip, els que quedaren, varan saber defensar els colors del seu Club amb tant d'entusiasme que havent quedat empatats de proves amb els de la Bordeta, varen poder classificar-se gràcies a l'esforç de Josep Fanó, que en un esgarriol esprint va aconseguir a l'equip de la Bordeta a la volta 17 de la cursa de persecució.

Altament, la lluita que desencadenaren aquestes equips joves va anar acompanyada molt el públic, sobretot en la cursa de 60 voltes per esprint que fou disputada en mig d'un ambient embeït pel desig de la victòria.

Les primes del públic afluren amb gran quantitat, i en conjunt jugaren un bon paquet de pessetes que no cal dir com foren cobrades pels corredors.

Gràcies a aquesta munificència del públic varem poder

presenciar una de les curses més engrescadores que s'han conegut en el Velòdrom.

Els corredors que formaven els dos equips lluitaren amb sinceritat i desitjosos d'obtenir el triomf. Això ens féu tancar per un moment que els desigs de guanyar fes emetre temeritat als corredors i s'oblidessin de tota mena de tàctica. No fou així, i varem poder comprovar com en els corredors es deixava sentir l'esperit d'equip i que algú com Farró i Mailla que sacrificaven el seu llumment personal a la major eficiència del seu equip per als efectes de la puntuació.

Amb tot i les dots fecundes i les cultats físiques d'aquests socis de l'Agrupació es destacaren clarament per damunt dels seus companys, que ja de si no són pas poca cosa.

En el match darrera moto Julià Espanyol renovà els triomfs que l'anys passat ja aconseguí a la mateixa pista, a V batre a Ali Nefatti folgadoament, i a Alegre de forma decisiva que no admet cap excusa.

La cursa, però, no fou pas disputada a un tren molt viu. El promedi del temps va donar 60 quilòmetres per hora i tenint present que amb les planxes que les motos porten adossades permet desenvolupar molta més velocitat, el promedi d'ahir a la nit ha d'ésser considerat com prou migrat.

Ali Nefatti, en l'intermedi de la primera a la segona mànega, es queixà que es trobava en estat d'inferioritat tècnica respecte a Espanyol, ja que la moto del seu entrenador no portava la planxa que hem esmentat abans. Es clar que hem de partir de la base en comentar aquesta queixa que, des del moment que Ali va acceptar córrer amb la moto del seu entrenador quan ja sabia que no comptava amb les planxes, vol dir que es conformava a lluitar amb aquest, cal dir-ho, ferm handicap. Altrament, però, l'empresa hauria d'obligar als entrenadors a lluitar amb igualtat de condicions, malgrat d'haver-hi acords sancionats per assemblees internacionals que emparen el dret dels que usen les planxes. O sinó per entrar en raó als que són refractaris a posar-les, però mal consentir l'espectacle d'ahir a la nit, on la cursa de motos a les primeres voltes ja podia andevinar-se qui seria el vencedor.

RESULTATS TECNICS

Match Inter-clubs

1.—Cursa per eliminatòries a 24 voltes.

Va guanyar-la el darrer que va romandre a la pista, que fou Josep Farró, de l'Agrupació C. Montjuic.

2.—Cursa de velocitat a tres voltes:

1. C. Rosés; 2. Josep Farró, A. C. Montjuic.

3. J. Mallafra; 4. F. Garcia, A. C. Bordeta.

Cursa per esprint a 60 voltes:

1. Jaume Mallafra, en 25 m. 10 s. 15 punts.

2. Josep Ferrer, 9 punts.

3 i 4. Antoni Guardiola i Francesc Garcia, 7 punts.

5 i 6. V. González i A. Cervelló, 4 punts.

7 i 8. A. Guàrdia i A. Andreu, 3 punts.

9. Leonard Mora, 2 punts.

Primera Mànega cursa darrera moto, 25 quilòmetres 700 m.

1. Espanyol-Faura, 25 m. 30 s. 1-5.

2. Ali-Nefatti-Rubio, a 285 metres.

3. Alegre-Buixader, a 6 voltes.

Cursa de persecució per equips: Vencedor, Josep Ferrer, a la volta 17.

Segona mànega de la cursa darrera moto, 25.700 km:

1. Espanyol-Faura, 25 m. 36 s. 4-5.

2. Nefatti-Rubio, a 100 metres.

3. Alegre-Buixader, a 700 m.

Vencedor del match interclubs: Agrupació C. Montjuic.

BOXA

AHIR A LA NIT A LA BOHEMIA

Amb la sala plena de públic se celebraren ahir nit a l'espaïosa sala de la Bohèmia els combats semina-

ESTAR

Juli Aleasser presentà ahir una denúncia contra un individu que es nega a lliurar-li rail pessetes que li havia deixat.

ROBATORI D'UN AUTOMOBIL

Miquel Roger denuncià ahir a la policia que li havien robat un automòbil de la seva propietat que tenia davant el seu domicili, situat a la Diagonal.

DE MADRID

L'ASSOCIACIÓ DE LA PREMSA

Madrid, 2. — Aquesta nit ha celebrat junta general extraordinària l'Associació de la Premsa, per a discutir els nous estatuts.

Foren aprovats amb petites modificacions, i es nomenà una comissió formada pels senyors Marfil, Palacio Valdés, Portosauris, Lluís Benavente i Núñez Arenas perquè redacti el reglament pel qual ha de regir-se la societat.

ESTRENA TEATRAL

Madrid, 2. — Al teatre Reina Victoria s'ha estrenat una comèdia en tres actes, titulada "No quiere que la quiera", original d'Enric Prada.

Per bé que l'obra és fràgil, l'autor ha sortit al final de tots els actes.

NOVA JUNTA DEL CASAL CATALA

Madrid, 2. — En la junta general celebrada pel Casal Català ha quedat elegida la següent directiva:

President, Lluís Civil; vice-president primer, Benjamí Nonell; vice-president segon, Pere Coll; secretari, Josep Reig; vice-secretari, Maties Juarro; tresorer, Francesc Garriga; comptador, Conrad Satrux, i vocals, Rollan, Llorenç Renalles, Martí Mora i Esteve.

"LA NACIÓ" REPLICA UN SOLT DE "LA EPOCA" SOBRE LA REFORMA DE LA CONSTITUCIÓ

Madrid, 2. — "La Nación" d'aquesta nit replica a "La Epoca" i diu que una reforma constitucional mai no és fruit exclusiu d'un home.

La Constitució del 76, malgrat els mereixements extraordinaris de Cánovas, no s'hauria fet sinó mitjançant un cúmul de circumstàncies inherents a la restauració. La vida espanyola estava llavors en una fase diferent de l'anterior.

Diu que no se substitueix una constitució per caprici; els canvis es presenten imposats per un conjunt de realitats nacionals. Per a modificar la llei bàsica cal que la vida del país ja no s'ajusti a ella, perquè hi ha un fet extraordinari, dels que es produeixen rares vegades, assenyalat situacions insospitades i que no foren previstes en confeccionar en altra època, molts anys abans, el codi fonamental esmentat.

Afegeix que sostenir una constitució és exposar-la al descrèdit i a l'incompliment, i aquest és el cas d'Espanya. La revolució del 13 de setembre, pel fet en si, sobretot per les seves complexes derivacions, per la seva profunda influència en la vida espanyola, és suficient per a imposar la reforma constitucional.

Nosaltres no diem—afegeix "La Nación"—que la Constitució de Cánovas sigui una obra dolenta; l'engendrà una imperiosa necessitat de transformació.

Cánovas, enemic del sufragi universal, perquè els liberals no quedessin apartats d'una legalitat en aquell moment d'incertitud per a la monarquia, necessitava el seu ajut i portà el sufragi a la Constitució.

En certa manera la Constitució del 76 té moltíssims matisos d'oportunitat; no és una obra dolenta, tampoc de característiques perdurables; fou útil a una època i encara és la Constitució més estimada per nosaltres, per tal com constitueix el camí jurídic en aquests moments.

A més, nosaltres creiem que la constitució del 76 apartat dels avantatges d'ocasió ja insinuats, no recull les tradicions espanyoles.

Hi ha en ella importacions, idees i normes que no tenen antecedents nacionals.

Quant a procediments de reforma, increïble sembla que un diari tan sensat i de tan llarga experiència, com "La Epoca" proposi discussions lliures i torneigs parlamentaris a dojo. No és oportú sotmetre el propòsit a aquests tornejos estèrils.

Si el general Primo de Rivera ha tingut força, no ja material, sinó moral, amb l'assistència del poble i del Rei, per a transformar en cinc anys la vida nacional, també la tindrà per a deixar a Espanya un Codi seriós ben estructurat de conformitat amb les realitats nacionals i amb l'esperit del segle, base de la normalitat futura i del règim pertinent d'Espanya.

LA FORJA DE LABERIO

Bilbao, 2. — Els propietaris de la històrica ferreria de Laberio han ofert aquest establiment a la Diputació, per si vol conservar-la com a monument històric de la indústria del ferro.

Demanen de la propietat de nou a set mil duros.

La Diputació, al seu torn, sollicita per a l'adquisició l'ajut de diverses entitats, i sembla que les impressions són optimistes.

EL CONGRES MUNICIPALISTA DE SARAGOSA

Saragossa, 2. —Aquest matí s'han celebrat a la Diputació provincial i al Casino Mercantil les darreres reunions de les tres seccions del

Congrés municipalista de Saragossa, Urbanisme i Cases barates).

S'han pres alguns acords, que es presentaran a l'aprovació del ple.

Una mica més tard s'ha reunit el tercer plenari del Congrés municipalista.

L'ha presidit l'alcalde de Madrid. S'han llegit trenta conclusions que presenta la Comissió d'Hisendes locals.

La més fonamental de les conclusions és la d'establir el desenvolupament de les Hisendes municipals.

S'interessa, dels poders centrals que no es dicti cap disposició que comporti minva d'ingressos sense la concessió simultània de compensacions.

Es demana que es reformin una sèrie de disposicions que actualment dificulten la marxa i el desenvolupament municipal.

Una d'aquestes raons és demanar una més gran participació dels Ajuntaments en l'impost de la Contribució industrial.

Tanbé es demana que s'eximeixi el pagament de tributs els serveis de propietat dels municipis que no els explotin amb fins lucratis.

Igualment se sollicita l'augment del tribut de plus value i que es faciliti la percepció a les companyies comanditàries i anònimes en relació amb les utilitats.

Tanbé es demana la reforma econòmica i increment dels ingressos municipals, suprimint els destorbs que els poders públics creïn i que se suprimeixin les despeses per imposts als municipis.

S'ha presentat altres proposicions de la ponència de Cases barates i d'altres de la Federació de metges municipals demanant l'autonomia municipal en matèria sanitària.

S'ha aprovat una altra conclusió del senyor García Cortés perquè els Ajuntaments contribuïssin a la Conferència de la Vivenda, que ha estat convocada a Madrid pels ministres de la Governació i de Foment.

S'han aprovat altres conclusions sobre eliminació d'escombraries, presentada pel senyor Rogeli Sol, cap del servei de neteja pública de Madrid, i una altra de parcs urbans i sobre estètica de les grans i petites ciutats.

A les onze del matí s'ha reunit a la Diputació el Consell directiu de la Unió de municipis espanyols.

Ha presidit l'alcalde de Madrid, i han assistit els senyors Jordana i García Cortés, pel Consell directiu; Pi i Suñer, vocal individual, i els vocals representants dels Ajuntaments de Saragossa, Barcelona, Sevilla, Burgos, Segòvia, Salamanca, Irún i Corunya.

El senyor Jordana ha donat compte de la seva gestió, com a representant del Consell Directiu de la Unió de Municipis a l'Assemblea Internacional de Viles fa poc temps celebrada a Munic.

Se tractaran diverses assumptes i el de més importància fou el relacionat amb els preparatius del Quart Congrés de Ciutats, que se celebrarà a Sevilla.

S'acordà, en principi, que se celebrés el dia 18 al 22 de maig.

Els congressistes estrangers entraran a Espanya per Irún, on roman-dran un dia i seran obsequiats per l'Ajuntament.

Continuarà el seu viatge a Burgos i després a Madrid, on roman-dran tres dies, durant els quals realitzaran excursions a Toledo, Escorial i altres indrets.

Des de Madrid, en tren especial aniran a Sevilla, i d'allí a Saragossa, per tal de visitar la megalòpolis.

Romandran a Sevilla quatre dies que els dedicaran a les tasques del Congrés i després marxaran a Girona, Màlaga i Madrid i des d'aquí a Barcelona.

A Barcelona l'Ajuntament organitzarà diversos actes a honor dels assembleístes i celebraran una sessió per tal d'acabar els punts que calen pendents.

Es creu que els congressistes roman-dran de mil.

D'Hongria solament n'arribaran dels Estats Units més d'un centenar.

EL ANUNCIACI

Obres completes de Jacint Verdaguer

Avui es posarà a la venda el II volum

FLORS DEL CALVARI

FLORS DE MARIA

Un volum de 250 pàgines. En rustega, 4.— Ples. Reiligat en tela, 6.—

Administració i venda:

LLIBRERIA CATALONIA - Plaça de Catalunya, 17

ELS AMICS DE LA PUBLICITAT RETENEN CUROSAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE EL ANUNCIE

COMPANYIA TRASATLANTICA

SERVEIS DIRECTES

LINIA CANTABRICA A CUBA I MEXIC

El vapor "CRISTOBAL COLON", sortirà de Bilbao i Santander el dia 19 de juny, de Gijón el 20, i de Corunya el 21 cap a l'Havana i Veracruz.

LINIA DE LA MEDITERRANIA A COSTAFIRME I PACIFIC

El vapor "BUENOS AIRES" sortirà de Barcelona el dia 7 de juny, de València el 8, de Màlaga el 9 i de Cádiz el 12, cap a Santa Cruz de Tenerife, San Juan de Puerto Rico, La Guayra, Puerto Cabello, Curaçao, Puerto Colombia, Colón, Guayaquil, Callao, Mollendo, Arica, Iquique, Antofagasta i Valparaíso.

LINIA A FILIPINES

El vapor "C. LOPEZ Y LOPEZ" sortirà de Barcelona el dia 15 de juny, cap a Port-Said, Suez, Colombo, Singapore i Manila.

LINIA DE LA MEDITERRANIA A BRASIL-PLATA

El vapor "REINA VICTORIA EUGENIA" sortirà de Barcelona el dia 5 de juny, d'Almeria i Màlaga el 6 i de Cádiz el 8, cap a Santa Cruz de Tenerife, Rio de Janeiro, Montevideo i Buenos Aires.

Rebaixes a famílies, en passatges d'anada i tornada. Preus convencionals per cambrots especials. Els vapors tenen instal·lats la telegrafia sense fils i aparells per a senyals submarins; estan dotats dels més moderns avenços, tant per a la seguretat dels passatgers com per a un confort i gust. Tots els vapors tenen metge i capellà.

Les comoditats i tracte que gaudeix el passatger de tercera es manté a l'altura tradicional de la Companyia.

Rebaixes en nòlits d'exportació. — La Companyia fa rebaixes del 30 per 100 en els nòlits de determinats articles, d'acord amb les vigents disposicions per al Servei de Comunicacions Marítimes.

Aquesta Companyia té establerta una xarxa de serveis combinats per als principals ports serveis per a línies regulars que li permeten admetre càrrega i passatgers cap a:

Liverpool i ports de la mar Bàltica i mar del Nord: Zanzibar, Mogambeh i Capetown; Ports de l'Àsia Menor, Golf Pèrsic, Índia, Sumatra, Java, Còrtia-Xina, Austràlia, Nova Zelanda, Illes del Cebú, Port-Arthur i Vladivostok; Nova Orleans, Savannah, Charleston, Georgetown, Baltimore, Filadèlfia, Boston, Quebec, Montreal; Ports de l'Amèrica Central i Nord-Amèrica al Pacífic, de Panamà a San Francisco de Califòrnia; Punta Arenas, Coronel, Valparaíso per l'estret de Magalhães.

FETS DIVERSOS

El bisbe de Girona cau, i es trenca un omòpiat

El bisbe de Girona, doctor Vila Martínez, es trobava en visita pastoral a Banyoles, i en baixar una escala del convent dels missioners tingué la desgràcia de caure i fracturar-se un omòpiat.

Fou assistit de seguida, i traslladat després, amb precaucions, al Palau Bisbal.

Lamentem l'accident.

Una nena negada, a Súrria

A Súrria ha ocorregut una lamentable desgràcia, de la qual fou víctima la nena de tres anys Paula Teramiquel i Mascardo: jugava vora una gran bassa d'aigua estancada que hi ha a les afores de la població, a poques passes d'una masia coneguda per "Les Palomes", i de sobte relliscà i caigué dintre l'aigua.

Alguns treballadors del camp acudiren immediatament al lloc del succeït, però quan després de molts esforços aconseguiren treure la nena de dintre, aquesta havia deixat d'existir.

Un home mor estimbat prop de Montistol

A la carretera que va de Montistol a la Colònia Gomis, Manuel Castelles, de 60 anys, es trobava aturat a un costat de la carretera en un lloc on hi ha un gran precipici, quan en passar un carro s'esveraren les caverelles, i hom no sap si fou per a evitar el perill o per haver rebut una topada, es va estimar, i morí al fons del barranc instantàniament.

SALLENT

Noces

Demà, dilluns, dia 4, tindrà lloc, a l'església parroquial d'aquesta vila, l'enllaç matrimonial del nostre bon amic Francesc Mir Camprubi, amb la gentil i distingida senyoreta Encarnació Estaluet.

Els desitgem tota mena de felicitats.

GIRONA

"La llotja": Subvencions: La Comissió permanent de la Diputació ha acordat subvencionar amb 1.000 pessetes les colònies escolars organitzades per "El Autonomista".

El Grup Excursionista i Esportiu Gironí ha acordat contribuir-hi amb 25 pessetes.

Durant el mes d'abril els ingressos a La Caritat van pujar a 3.794'35 pessetes, i les despeses a 4.554'70, havent-hi un sobrant de 239'65 pessetes.

La Caixa d'Estalvis de la Diputació s'instal·larà als baixos de la casa número 1 del carrer dels Ciutadans, on havia hagut la Banca Mateu.

El bisbe, doctor Vila Martínez, es troba molt millorat de la lesió que va produir-se en caure de les escales de la Casa Masó de Banyoles.

TARRAGONA

D'espectacles: L'exposició de clavells: Noces: Jubileu. Els hidroclavells italians: De passada

Per a demà, dilluns, està anunciat el debut al Teatre Tarragona de la companyia de Maria Gámez, amb l'obra de Benavente "¡No quiero, no quiero!".

Dimarts al vespre, al Saló Modern, l'eximiu ballarina Teresina Boronat donarà un recital de danses, seguint el mateix programa que executà darrerament al Liceu de Barcelona.

Vist l'èxit assolit per l'exposició de clavells de La Floreal, de Sitges, i en atenció al nombre públic que hi concorre, ha estat ajornat el tancament fins al propi diumenge.

Dijous varen rebre la benedicció nupcial el senyor Ramon Comes Ayxell i la senyoreta Antonia Maduell.

A petició pròpia i a causa del seu estat delicat de salut ha estat jubilat el senyor Bartomeu Lartigue, del càrrec d'interventor del Banc d'Espanya.

Aquest funcionari feia 24 anys que prelava els seus serveis en aquesta Sucursal.

Amb motiu de l'escala a Sant Carles de l'esquadra d'hidroclavells italiana, un nombre regular de famílies varen traslladar-s'hi dijous a la matinal.

Divendres, entre vuit i nou, van passar els avions a la vista de Tarragona, però bon xic allunyats.

De passada per aquesta ciutat va pernoctar-hi, el dia 30 de maig, el capità general de Catalunya.

ARENYS DE MAR

Visites, anants i vinents: Un patrio que torna: El port. Una reforma convenient: Passa l'esquadra aèria: D'urbanisme: Natació

Cada festa, la nostra vila és visitada per alguna que altra agrupació excursionista o coral.

Aquestes festes de Pasqua tinguérem la satisfacció de tenir entre nosaltres l'Orfeó El Roser, compost d'elements obrers de la barriada del Poble Sec, de Barcelona, i que elegiren la nostra vila per a fer la seva tercera sortida de Pasqua, i passar no sols un dia de frano esbarjo, sinó també delectar-nos amb un triat ramell de cançons de la terra en el concert que a la tarda donaren a l'estatge de la Joventut Seráfica.

Les peces cantades eren: Matinalda riallera, El rossinyol, La balanguera, L'Empordà, L'emigrant i l'Himne a Barcelona. Foren totes molt aplaudides i algunes mereixen l'honor del bis.

Visitaren els principals centres de la vila; eren acompanyats per bons amics, que procuraren fer-los agradable l'estada entre nosaltres.

També fou visitada la nostra vila pel cor L'Espiga, de Les Corts de Sarrià.

Després d'haver cantat a la plaça de la Vila foren rebuts per les autoritats locals, que posaren al seu penó una llacada.

A la tarda, a l'Ateneu Arenyenc i en un intermèdi de ci-

nematògraf, cantaren entre altres peces la cançó "Els fills del Bruch", en homenatge al seu autor, senyor Androu, resident a la nostra vila. Foren tots molt aplaudits.

El tràfec d'autos passats per la nostra vila aquestes darreres festes és extraordinàriament nombros. Només cal dir que diumenge, des de primeres hores fins a la tarda era una corrua feta, com si fos una caravana. Es conten per centenars.

Amb motiu de les fires de Pasqua sortiren de la nostra vila per ferrocarril més de dues mil persones.

Procedent de la República del Salvador, on resideix ja fa alguns anys, hom tingué la satisfacció d'abraçar el bon amic i conseqüent patrio En Josep M. Couchi i Molas, que pensa passar una temporada en la nostra enyorada terra.

Sigui ben vingut ell i la família que l'acompanya.

Han tornat a reprendre's amb molta activitat les obres del port, havent sofert una variació l'alineació de l'escullera, per tal de donar-li més resguard i llargada.

A propòsit d'aquesta reforma es diu si també es variarà l'emplaçament de l'escullera de Ponent que en els plans està fixada en el Calvari, per a fer-la sortir de les roques de davant la fàbrica de Can Catarineu.

Molt convenient seria que aquesta reforma es confirmés, i perquè s'interessés per ella cridem l'atenció de les autoritats, entitats i forces vives locals, ja que seria d'una gran importància no sols per al port, sinó també per a la nostra vila, que veuria la seva platja salvada i un esdevenidor florissent de possibilitats de tràfec i comerç.

Entre vuit i un quart de nou del matí de divendres, passà per sobre la nostra platja, en direcció a Llevant, l'esquadra aèria italiana, en tres grups, cridant l'atenció dels nostres veïns tan bell nombre d'aparells voladors.

Amb gran activitat es treballa en l'acabament del mercat, que s'inaugurarà, sense cap cerimònia, el dia més impensat.

Ara que s'acosta l'estiu, i que cada festa són molts els forasters que visiten la nostra vila, s'hauria de procurar que estés net i curiós el capdell de la riera, a l'indret del pont.

Fa molt mal efecte entrar en una població i en embocar el principal carrer trobar-hi una pila de carros (el de les escombraries no hi manca mai), alguna tribu de passavolants acampada (la setmana passada una gitana hi donà a llum) i brossa i desperfets escampades.

Cridem l'atenció a qui correspongui.

Per ara no se sap res de la nostra festa major. Sols podem avançar que al nostre Club de Natació ha estat designat per a la prova de Campional dels 400 metres fons, i que pensa celebrar-les el diumenge, vigília de la festa.

TARRAGA

La propera vinguda de la Simfonia de Madrid

Els amants de la bona música estan d'enhonrada. Nova-

ment aquesta celebrada orquesta donarà un concert en aquesta ciutat el dia 16 del mes que som.

L'entusiasme acolliment que se li tributa en el concert de l'any passat, i l'excel·lent penetració que aquesta notable entitat musical trobà en el nostre públic, explica l'interès que tant el seu director, mestre Arbó, com els seus components han demostrat perquè en la seva tournée anual no hi manqués el concert de Tàrraga.

No cal dir que aquest interès s'ha vist correspost tothora pels dirigents de la nostra Associació de Música, que amb el seu entusiasme han sabut satisfar aquest viu desig que era en nosaltres d'ench de la data memorable de l'any passat.

Felicitem des d'aquest lloc els iniciadors que amb la seva lleal i bona proporció en la nostra ciutat i comaron solennitats musicals de tanta importància.

REUS

Exposició i homenatge a Joaquim Mir: Esports: Musicals: Aïres

Portada a felicitat la iniciativa d'aconseguir una exposició a la nostra ciutat de les obres del gran pintor català, la qual quedà fixada a data del vinent dissabte, dia 2 de juny, per a la seva inauguració. La dita exposició constarà de vint teles. Tenim referències de què han estat seleccionades pel propi Mir.

El Centre de Lectura, que tan solenne esdeveniment artístic proporciona a la ciutat, i retent un tribut d'admiraçió a En Mir, ha organitzat un banquet d'homenatge, el qual tindrà lloc a la sala d'exposicions a la mateixa nit de la inauguració.

No cal dir que a aquest acte, a hores d'ara, hi són adherits nombrosos admiradors del famós pintor.

En les eleccions generals celebrades al Centre de Lectura ha resultat reelegit sense oposició l'il·lustre advocat i notable bibliòfil Pau Font de Rubí.

Al camp d'esports del Reus Esportiu es treballa activament per tal de posar l'estadi en les condicions degudes per a la celebració dels campionats peninsulars d'atletisme. Conjuntament als dits treballs, que deixaran l'estadi en impecables condicions, tant per a les proves com per a milers d'espectadors que puguin acudir a presenciar-les, l'Ajuntament ha començat l'obertura d'uns carrers que facin més fàcil l'entrada de vehicles al camp d'esports.

No cal dir que la ciutat de Reus sent força entusiasme pels campionats d'atletisme pròxims a celebrar-se, i espera poder recollir a tots els aficionats al dit esport de tota la península, i s'organitzaran diverses festes en obsequi d'aquests.

A la vegada el Reus Esportiu experimenta una viva satisfacció d'haver pogut retenir a Catalunya la prova atlètica de més importància, per a la qual cosa no ha reparat en sacrificis de cap mena.

A les oficines del Centre de Lectura hom pot comprovar l'entusiasme que ha desvetllat entre els elements excursionistes locals el II Aplec Excursionista de les Comarques Tarragonines, al qual s'incruen. Hom espera que l'èxit que obtindrà aquest aplec serà excel·lent.

Fallit el concurs de lemes organitzat pel Reus Esportiu, per tal de retolar l'entrada al parc i jardins de la dita entitat, ha meregut el premi ofert el lema: "Un arbre és una vida: Respecteu-la", essent-ne autor el jove Enric Virgili Mas.

El Trio Barcelona ha donat un concert a l'Associació de Concerts. Ha obtingut un èxit ben marcat, premiant amb força aplaudiments l'acurada execució de les obres que escolliren per a la dita audició.

L'Associació Anunciadora la celebració pròximament de dos concerts, a càrrec de l'Orquestra Simfònica de Madrid, prou coneguda dels nostres filharmònics.

La policia governativa ha detingut, a l'estació de M. S. A., a Vicents Murgó Oria, el qual ha ingressat a la presó, en qualitat d'arrest governatiu. També ha ingressat a la presó Carles Falgosa Vilaverdes, detingut per haver comès faltes a la moral en la via pública.

La notable revista local "Color" dedicarà, el vinent número, a homenajar als reusencs il·lustres Fortuny i Gaudí.

Al Teatre Bartrina actuarà, dilluns vinent, la famosa ballarina Teresina Boronat, havent despertat l'anunci d'aquest esdeveniment un gran interès per admirar l'art de la famosa ballarina.

Han donat començ a les obres d'enlitrat de la carretera de Salou a Reus.

La Cambra de Comerç d'aquesta ciutat ha acceptat en principi les condicions presentades per la Cambra de Comerç de Tarragona, a l'objecte que sigui construïda una auto-plista entre ambdues ciutats.

S'ha constituït una entitat per al foment d'obres i construccions denominada "Urbanització de Salou", Oliveró, Laporta i Companyia, la qual es dedicarà a la urbanització de la platja veïna. Ha adquirit aquesta uns 50.000 metres de terreny per a anar a la construcció de cases i cases-habitació.

La dita entitat, constituïda per accions, resideix a la nostra ciutat, esperant-ne fruits profitosos de la seva tasca que amb tota activitat i optimisme ha començat.

EL MOVIMENT MARITIM

VAIXELLS ENTRATS

Vapor holandès "Ariane", amb càrrega general, de Màlaga. Consignatari, Talavera.

Vapor noruec "Arger", amb càrrega general, de Nova York. Consignatari, Ibarra.

Vapor italià "Timavo", amb càrrega general, de Nàpols. Consignatari, Mallot.

Vapor francès "Oulof", amb càrrega general i 3 passatgers, de Mogador. Consignatari, Vil·lavieja.

Vapor espanyol "Durango", amb carbó, de Gijón. Consignatari, Argimon.

Vapor espanyol "Valentín Ruiz Senén", amb carbó, de Gijón.

Vapor italià "Boito", amb càrrega general, de Trieste. Consignatari, Emili Carandini.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor francès "Oulof", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor italià "Timavo", amb càrrega general, de L'Havana.

Vapor italià "Franca Passio", amb càrrega general, cap a Gènova.

Vapor espanyol "Freixas I", amb trànsit, cap a Tarragona.

Vapor espanyol "Mallorca", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor holandès "Ariane", amb càrrega general, cap a Tarragona.

Vapor espanyol "Monte Toro", amb càrrega general, cap a Mahó.

Vapor iugoslau "Rudnik", amb trànsit cap a València.

Vapor espanyol "Vicente La Roda", amb càrrega general, cap a Alacant.

Vapor espanyol "Infanta Beatriz", en llast, cap a Palma.

Vapor espanyol "Betia", amb càrrega general, cap a València.

PROCEEDIMENTS CRUTES

En virtut d'ordre telegràfic de la Direcció General de Sanitat, rebuda a l'Estació Sanitària del nostre port, es consideraran brutes, fins a nova ordre, les següents procedències:

Per colera: les de Bassein, Bombai, Bangkok i Calcuta.

Per pesta: les de Bassein, Bombai, Bangkok, Xebon, Guayaquil, Hong-Kong i Tamlave, i per febre grega, les d'Accra.

TRANSATLANTICS ESPERATS AL PORT EL MES CORRENT

Durant el corrent mes de juny són esperats al port els següents transatlàntics amb passatgers, que atracaran al moll de l'Estació Marítima.

Dia 4: francès "Alsina", de Buenos Aires.

Dia 5: francès "Gouverneur Général Tuman", de Sette.

Dia 5: italià "Giulio Cesare", de Buenos Aires.

Dia 8: anglès "Alcantara", de Southampton.

Dia 13: italià "C... di, de Buenos Aires.

Dia 14: italià "Nàpo...", Valparaíso.

Dia 15: italià "Giulio...", de Gènova.

Dia 16: espanyol "Antoni...", de L'Havana.

Dia 19: espanyol "Infanta...", de Buenos Aires.

Dia 21: francès "Alsina", de Gènova.

Dia 21: espanyol "Man...", de Nova York.

Dia 22: italià "Conte...", de Gènova.

Dia 23: italià "Augustus", de Buenos Aires.

Dia 30: espanyol "León...", de Valparaíso.

Avui, diumenge, a la nit arribarà a Barcelona el transatlàntic francès "Alsina" procedent de Buenos Aires i escales, d'on porta un nombre passatgers de diverses centes saques de correspondència per a la nostra administració. Se li té preparat el lloc per a atracar a l'Estació Marítima, i tan aviat com desembarqui el passatge seguirà cap a Marsella i Gènova.

FRANCESC BLASI VALLESPINOSA

LLIBRES DE VIATGES

IMPRESSIONS D'UN VIATGE A TERRA SANTA

Prèfati d'EN CARLES CARDÓ, canonge

DEL PAIS DE LES COSES GRANS

NORDAMERICA

Prèfati d'EN F. MASPONS ANGLASSELL

De venda a totes les llibreries

Els dermatòlegs aconsellen

emplar les cremes o pastes per a alaitar, amb preferència al sabó i totes les formes sabonoses (vegi's "Manual de Cosmética", de Saafeld, traducció del Dr. Peyrí, pàgina 86).

Entre totes les cremes, la

PASTA NIX

ha estat elaborada pensant en l'higiene de la pell. El seu ús cura irritacions, picors, grans, etc. La cara, després d'alaitar-se, li quedarà fina, fresca, suau, sense aquell encarcament que li fa semblar que té els muscles d'una sola peça, ni aquella cremor tan molesta, de l'alaitat a l'antiga.

Demaneu-ho en drogueries i perfumeries al preu de 50 pessetes tub

ELS AMICS DE LA PUBLICITAT RETENEN CUROSAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE HI ANUNCIEIEN

CON UN EJEMPLAR DEL

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA

(Bailly-Baillière - Riera)

PODRÀ ENTERARSE DE LA PRODUCCIÓN, COMERCIO, INDUSTRIA Y PROFESIONES DE CADA UNA DE LAS POBLACIONES DE ESPAÑA POR INSIGNIFICANTES QUE SEAN

CONTIENE UNA SECCIÓN EXTRANJERA con los principales datos de todos los países del Globo

ANUNCIE

en esta obra y conseguirá extender sus relaciones comerciales a todos los países

3 TOMOS

sólomente encajonados (7.500 páginas) 75 pesetas

Francos de porteo en toda España

UNOS TRES MILLONES DE DATOS

Anuarios Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.

Consejo de Gesto, núm. 240 - BARCELONA

el príncep Volskonski, i no sabien pas si tal o tal altra ordre emanava en forma de consell d'un d'aquells personatges o de l'emperador o si calia o no executar-la. Això era la part externa de l'escena: la raó essencial de la presència de l'emperador i de tots aquells personatges, des del punt de vista de la cort (en presència de l'emperador tothom es convertia en cortès), era ben clara per a tothom. Heu-vos-la ací: l'emperador no prenia el títol de generalíssim, però les seves ordres eren esperades a tot l'exèrcit. Els homes que el voltaven eren els seus auxiliars. Arakxeiev era un executiu fidel, observador de l'ordre i guàrdia de corps de l'emperador. Benignen tenia finques a la província de Vilna i semblava que fes els honors del país; en realitat, però, era un bon general, útil per a donar un consell i sempre a punt per substituir Barclay. El gran duoc era allí perquè li venia de gust. El vell ministre Stein era home de bon consell i l'emperador Alexandre apreciava molt les seves qualitats personals. Harmsfeld odiava Napoleó i era un general molt segur d'ell mateix, qualitat altament apreciada d'Alexandre. Paulucci era atrevit i resolt en els seus projectes. Els generals ajudants de camp eren allí perquè sempre eren a tot arreu on es trobava l'emperador, i finalment, el principal, Pfull, hi era perquè havia combinat el pla de guerra contra Napoleó i com que havia donat entenet a Alexandre a creure en la utilitat d'aquell pla, dirigia tota la guerra. Al costat de Pfull hi havia Volsogen, que expressava les idees de Pfull en una forma més clara que el mateix Pfull, home encarquerat, convençut d'ell mateix fins al menyspreu universal, un teòric. A més a més d'aquests personatges russos i estrangers (sobretot estrangers, que amb la gosadia pròpia als homes que es mouen en un medi estranger, cada dia proposaven plans inesperats) hi havia encara molts altres personatges mundans, que es trobaven en contacte amb l'exèrcit només perquè els seus superiors hi eren.

Entre totes les idees i les vens d'aquell món inquiet, brillant i orgullós, el príncep Andreu feia les següents distincions precises dels partits i de les opinions.

Un primer partit: el de Pfull i els seus partidaris, els teòrics de la guerra, que creien en l'existència d'una ciència de la guerra amb lleis immutables: lleis de moviment oblic, de conversió, etc. Pfull i els seus partidaris exigien la reclusa cap a les profunditats

dels país, segons les lleis estrictes de la dita teoria de la guerra, i fora d'aquesta teoria no veien sinó barbàrie, ignorància o mala fe. Eren d'aquest partit els prínceps alemanys, Volsogen, Vintzenge-rode, etc.; en general, els alemanys.

El segon partit era totalment contrari al primer. Com passa sempre, les dues extremitats dels dos partits es tocaven. Els homes d'aquest partit eren aquells que després de Vilna exigien la invasió de la Polònia i l'anul·lació de tots els plans preparats per endavant. Deixant de banda que aquests partidaris eren els representants de les accions atrevides, eren també els representants de la nació. Per aquest motiu en les discussions es mostraven més aspres i intrants. Eren els russos: Bragation, Ermolov, que començava a pujar com els altres. En aquell temps era molt estesa la broma d'Ermolov que, segons deien, havia demanat a l'emperador una gràcia només: ésser promogut alemany.

Els homes d'aquest partit deien, recordant-se de Suvorov, que no cal pas pensar, que és inútil clavar agulles en el mapa, sinó que cal batre's, esclafar l'enemic, no deixar-lo entrar a Rússia i evitar que el descoratjament es propagui per l'exèrcit.

En el tercer partit, en el qual l'emperador tenia més confiança, hi havia els cortisans hàbils a fer combinacions entre els dos parers oposats.

La majoria d'ells, persones civils, entre els quals hi havia Arakxeiev, pensaven i deien el que ordinàriament diuen els homes que no tenen cap convicció, però que volen fer-ho veure. Deien que, segurament la guerra, sobretot amb un geni com Bonaparte (li tornaven a dir Bonaparte), exigeix consideracions molt profundes, un gran saber professional, molta ciència i, per tant, en aquest aspecte Pfull era extraordinari, però també calia confessar que els teòrics molt sovint són unilaterals i, en conseqüència, cal no fiar-se'n del tot i que era bo d'escoltar el parer dels adversaris de Pfull i les persones de gran experiència en afers militars i quedar-se

